

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-70-12

Druk nr 1405
Warszawa, 22 maja 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Ordynacja
podatkowa oraz ustawy o kontroli
skarbowej z projektem aktu wykonawczego.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 154a i art. 154b otrzymują brzmienie:

„Art. 154a. § 1. Organ podatkowy może wystąpić do władzy państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwej w sprawach podatkowych, zwanej dalej „obcą władzą”, z wnioskiem o doręczenie pisma, gdy doręczenie zgodnie z art. 144 albo art. 144a osobie przebywającej na terytorium tego państwa nie jest możliwe lub gdy powodowałoby nieproporcjonalne trudności.

§ 2. Wnioski o doręczenie przekazywane są obcej władzy za pośrednictwem organu wyznaczonego zgodnie z § 3.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza podległy mu organ podatkowy do przekazywania obcym władzom wniosków o doręczenie, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego doręczania pism.

§ 4. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazuje wniosek o doręczenie do organu wyznaczonego zgodnie z § 3, za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę urzędu obsługującego wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę, marszałka województwa albo samorządowe kolegium odwoławcze.

§ 5. Wniosek o doręczenie powinien zawierać dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, któremu ma być doręczone pismo, w szczególności nazwisko lub nazwę (firmę) oraz adres, a także dane dotyczące przedmiotu pisma.

§ 6. Wniosek o doręczenie przesyła się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowego formularza, według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 11.03.2011, str. 1).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35.

2012 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 07.12.2012, str. 42). W przypadku braku możliwości przekazania wniosku o doręczenie za pomocą środków komunikacji elektronicznej wniosek przesyła się w formie pisemnej.

§ 7. Pismo będące przedmiotem wniosku o doręczenie przekazuje się obcej władzy przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

Art. 154b. § 1. Wniosek o doręczenie pochodzący od obcej władzy organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 3 przekazuje do realizacji naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, którego dotyczy wniosek. Przepisy art. 144–154 stosuje się.

§ 2. Organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 3 niezwłocznie informuje obcą władzę, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowego formularza, według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, o działaniach podjętych na podstawie wniosku o doręczenie, w szczególności o dacie doręczenia pisma.”;

2) art. 291a otrzymuje brzmienie:

„Art. 291a. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może uzgadniać z obcymi władzami przeprowadzenie kontroli jednoczesnych.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych występuje do obcej władzy o prowadzenie kontroli jednoczesnej, podając uzasadnienie wszczęcia takiej kontroli oraz czas jej przeprowadzenia.

§ 3. W przypadku gdy obca władza wystąpiła z zawiadomieniem o kontroli jednoczesnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych potwierdza przystąpienie do kontroli albo przekazuje uzasadnioną odmowę udziału w kontroli.”;

3) w art. 294 w § 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przedstawiciele obcej władzy przebywający w siedzibach organów podatkowych, obecni w toku postępowania podatkowego lub obecni w toku czynności kontrolnych, w związku z wymianą informacji.”;

4) art. 305b i art. 305c otrzymują brzmienie:

„Art. 305b. Wymiana informacji podatkowych obejmuje wszelkie informacje, które mogą być istotne do celów stosowania i wykonywania przepisów prawa podatkowego, z wyjątkiem wymiany informacji:

- 1) objętej przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w zakresie podatku od towarów i usług, ceł oraz podatku akcyzowego;
- 2) dotyczącej składek na ubezpieczenie społeczne;
- 3) dotyczącej opłaty skarbowej;
- 4) dotyczącej należności o charakterze umownym, w szczególności wynagrodzeń za usługi użyteczności publicznej.

Art. 305c. § 1. Organ podatkowy występuje z wnioskiem do obcej władzy o udzielenie informacji oraz udziela jej informacji za pośrednictwem organu wyznaczonego zgodnie z § 2.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza podległy mu organ podatkowy do przekazywania do obcych władz wniosków i informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnej i skutecznej wymiany informacji.

§ 3. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazuje wniosek i informacje do organu wyznaczonego zgodnie z § 2 za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę urzędu obsługującego wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę, marszałka województwa albo samorządowe kolegium odwoławcze.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić pracowników izb skarbowych, urzędów skarbowych i urzędów kontroli skarbowej do bezpośredniej wymiany informacji w związku z realizowaniem zadań z zakresu planowanych lub trwających jednoczesnych kontroli oraz do uczestnictwa w spotkaniach organizacyjnych dotyczących tych kontroli.”;

- 5) art. 305f i art. 305g otrzymują brzmienie:

„Art. 305f. § 1. Wniosek obcej władzy wszczyna postępowanie w sprawie udzielenia informacji.

§ 2. Otrzymanie wniosku potwierdza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia jego otrzymania. Potwierdzenie dokonuje się za pomocą

środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości potwierdzenia w ten sposób, potwierdzenie dokonuje się w formie pisemnej.

§ 3. Postępowanie powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. W przypadku gdy organ posiada już żądane informacje, ich przekazanie następuje w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

§ 4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można uzgodnić z obcą władzą, że przekazanie informacji nastąpi w innych terminach niż określone w § 3.

§ 5. O każdym przypadku nieudzielenia informacji we właściwym terminie zawiadamia się obce władze, podając przyczyny niedotrzymania terminu udzielenia informacji oraz wskazując przewidywany termin udzielenia informacji. Zawiadomienie powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

§ 6. Odmowa udzielenia informacji następuje bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku. Odmawiając udzielenia informacji, podaje się przyczyny tej odmowy.

Art. 305g. § 1. Jeżeli dane zawarte we wniosku obcej władzy nie są wystarczające do udzielenia informacji, właściwy organ niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, wzywa tę władzę do nadesłania w wyznaczonym terminie danych uzupełniających.

§ 2. Bieg terminów, o których mowa w art. 305f § 3, rozpoczyna się od dnia następującego po dniu, w którym właściwy organ otrzymał brakujące dane.

§ 3. W przypadku nieuzupełnienia wniosku zgodnie z wezwaniem, o którym mowa w § 1, właściwy organ odmawia udzielenia informacji.”;

6) art. 305j otrzymuje brzmienie:

„Art. 305j. W sprawach nieuregulowanych w art. 305b–305i stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1, 2, 5, 8, 9 i 14 działu IV.”;

7) w art. 305k po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Właściwy organ może udzielić z urzędu obcym władzom wszelkich informacji, które mogą być im przydatne.

§ 1b. Udzielenie informacji powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia uzyskania dostępu do tych informacji.”;

8) po art. 305k dodaje się art. 305ka w brzmieniu:

„Art. 305ka. Organ, który otrzymał informacje od obcej władzy działającej z urzędu, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni roboczych, potwierdza otrzymanie informacji. Potwierdzenie dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości potwierdzenia w ten sposób, potwierdzenie dokonuje się w formie pisemnej.”;

9) po art. 305l dodaje się art. 305la w brzmieniu:

„Art. 305la. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w celu wymiany informacji, zawierać z obcymi władzami porozumienia w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli obcej władzy w siedzibach organów podatkowych oraz ich obecności w toku postępowań podatkowych.

§ 2. Porozumienia nie mogą dotyczyć podmiotów, o których mowa w art. 13a, w przypadku nadania im uprawnień organów podatkowych.

§ 3. Jeżeli w aktach sprawy zawarte są informacje, których dotyczy wnioski obcej władzy, przedstawiciele obcej władzy, w ramach zawartych porozumień, otrzymują kopie dokumentów zawierających te informacje.”;

10) art. 305m otrzymuje brzmienie:

„Art. 305m. Informacje otrzymane od obcej władzy można przekazać innej obcej władzy po uprzednim zawiadomieniu obcej władzy, od której pochodzą te informacje, o zamiarze ich przekazania i niewniesieniu przez tę władzę sprzeciwu w terminie 10 dni roboczych od dnia zawiadomienia.”;

11) po art. 305m dodaje się art. 305ma i art. 305mb w brzmieniu:

„Art. 305ma. Organ, który otrzymał informacje od obcej władzy, przesyła informację zwrotną na temat wykorzystania otrzymanego materiału, jeżeli obca władza zwróciła się o taką informację. Informację zwrotną przesyła się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania przez organ wiadomości o sposobie wykorzystania otrzymanych informacji.

Art. 305mb. Wymiana informacji podatkowych następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowych formularzy, według wzorów określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. W przypadku braku możliwości wymiany informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wymianę dokonuje się w formie pisemnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 września 1997 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w celu wymiany informacji, zawierać z właściwą władzą państwa członkowskiego Unii Europejskiej porozumienia w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli tej władzy w siedzibach organów kontroli skarbowej oraz ich obecności w toku postępowań kontrolnych.”;
- 2) w art. 13 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym przedstawiciele organów Unii Europejskiej, osoby uprawnione na podstawie porozumień, o których mowa w art. 7a ust. 2, a w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej także przedstawiciele innych państw.”;
- 3) w art. 34a dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Upoważnieni na podstawie porozumień, o których mowa w art. 7a ust. 2, przedstawiciele właściwych władz państw członkowskich Unii Europejskiej, przebywający w siedzibach organów kontroli, obecni w toku postępowań kontrolnych, otrzymują kopie dokumentów zawierających informacje dotyczące tego postępowania.”;
- 4) w art. 38 w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Inspektor może powierzyć dokonywanie czynności kontrolnych pod swoim nadzorem upoważnionym pracownikom, upoważnionym przedstawicielom instytucji Unii Europejskiej w przypadku uczestniczenia tych osób w kontroli środków pochodzących z Unii Europejskiej oraz upoważnionym na podstawie porozumień, o których mowa w art. 7a ust. 2, przedstawicielom właściwych władz państw członkowskich Unii Europejskiej, z wyłączeniem.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 53, poz. 273 i Nr 230, poz. 1371 oraz z 2012 r. poz. 362 i 1544.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej ustawy jest implementacja części przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 11.03.2011, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2011/16/UE”, ukierunkowanych na stworzenie skutecznego systemu wymiany informacji między administracjami podatkowymi państw członkowskich Unii Europejskiej. Państwa członkowskie zostały zobowiązane do wprowadzenia tych przepisów w życie ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.

Postanowienia uchylonej dyrektywy Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych (Dz. Urz. UE L 336 z 27.12.1977, str. 15, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 77/799/EWG”, zostały zaimplementowane do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

Według motywu piątego preambuły dyrektywy 2011/16/UE, dyrektywa 77/799/EWG była przygotowywana w warunkach odmiennych od obecnych wymogów rynku wewnętrznego i nie spełnia już nowych wymogów w zakresie współpracy administracyjnej.

Zastępująca ją dyrektywa 2011/16/UE przewiduje bardziej jasne i precyzyjne zasady współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi, aby umożliwić szerszą współpracę w zakresie wymiany informacji.

Dyrektywa 2011/16/UE częściowo powtarza rozwiązania dyrektywy 77/799/EWG, a co za tym idzie, część przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa zachowuje nadal aktualność w świetle dyrektywy 2011/16/UE, stanowiąc w ten sposób jej częściową transpozycję do polskiego porządku prawnego.

Obowiązek implementacji dyrektywy 2011/16/UE wymaga również nowelizacji ustawy z dnia 21 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.).

Zakres transpozycji dyrektywy 2011/16/UE obejmuje:

- określenie dodatkowych warunków korzystania z pomocy państw członkowskich przy doręczaniu pism,

- rozszerzenie zakresu informacji podatkowych podlegających wymianie z państwami członkowskimi,
- wprowadzenie ustawowego upoważnienia do wyznaczenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych podległego mu organu podatkowego do przekazywania obcym władzom wniosków o doręczenie pism, wniosków o udzielenie informacji oraz udzielanych informacji,
- określenie sposobu przekazywania do organu wyznaczonego wniosków o doręczenie pism, wniosków o udzielenie informacji oraz udzielanych informacji przez organy podatkowe jednostek samorządu terytorialnego,
- sformalizowanie procedury wymiany informacji, w szczególności określenie terminów na udzielenie i odmowę udzielenia informacji oraz na wezwanie do uzupełnienia wniosku, wprowadzenie obowiązku potwierdzenia otrzymania wniosku i informacji z urzędu oraz obowiązku przesłania informacji zwrotnej na temat wykorzystania otrzymanego materiału,
- uszczegółowienie zasad dalszego przekazywania informacji otrzymanych od obcej władzy,
- rozszerzenie możliwości przekazywania z urzędu informacji,
- umożliwienie zawierania porozumień przewidujących przebywanie przedstawicieli obcej władzy w siedzibach organów podatkowych i w urzędach kontroli skarbowej oraz ich obecność w toku postępowań podatkowych i kontrolnych,
- uwzględnienie standardowego formularza i drogi elektronicznej we współpracy z państwami członkowskimi,
- uproszczenie zasad wszczynania i prowadzenia kontroli jednoczesnych,
- umożliwienie upoważnienia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych pracowników urzędów kontroli skarbowej, urzędów skarbowych i izb skarbowych do bezpośredniej wymiany informacji w związku z kontrolami jednoczesnymi.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej zawiera trzy artykuły.

W art. 1 projektu ustawy wymienione zostały zmiany, jakie wprowadza się do ustawy – Ordynacja podatkowa.

1)

Zmiana art. 154a stanowi implementację art. 13 ust. 2 i 4 oraz art. 20 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE.

Obecnie na podstawie art. 154a § 1 minister właściwy do spraw finansów publicznych może wystąpić do władzy państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwej w sprawach podatkowych, zwanej dalej „obcą władzą”, z wnioskiem o doręczenie pisma organu podatkowego.

Z postanowień art. 13 ust. 4 dyrektywy 2011/16/UE wynika, że organ wnioskujący występuje z wnioskiem o doręczenie tylko wtedy, gdy nie jest w stanie dokonać doręczenia zgodnie z przepisami dotyczącymi doręczania danych środków we wnioskującym państwie członkowskim, lub w przypadku gdy takie doręczenie powodowałoby nieproporcjonalne trudności. Właściwy organ państwa członkowskiego może – listem poleconym lub drogą elektroniczną – doręczyć każdy dokument bezpośrednio osobie przebywającej na terytorium innego państwa członkowskiego.

W związku z ww. postanowieniami dyrektywy 2011/16/UE, w art. 154a wprowadza się zmianę polegającą na ograniczeniu możliwości wystąpienia do danego państwa członkowskiego z wnioskiem o doręczenie pisma do przypadków, gdy doręczenie zgodnie z art. 144 albo art. 144a osobie przebywającej na terytorium tego państwa nie jest możliwe lub gdy powodowałoby nieproporcjonalne trudności (proponowany § 1). Jednocześnie proponuje się, aby w przekazywaniu obcej władzy wniosków organów podatkowych o doręczenie pism pośredniczył wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, podległy mu organ podatkowy (proponowane § 2 i 3). Jednocześnie wprowadza się przepis określający sposób przekazywania do organu wyznaczonego wniosków o doręczenie pism przez organy podatkowe jednostek samorządu terytorialnego. Będzie w tym pośredniczył dyrektor izby skarbowej właściwy miejscowo ze względu na siedzibę urzędu obsługującego dany organ podatkowy jednostki samorządu terytorialnego (proponowany § 4).

Proponowany § 5 zawiera w sobie regulację zawartą obecnie w § 2 oraz stanowi realizację postanowień art. 13 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE.

Obecnie zgodnie z art. 154a § 2, wniosek o doręczenie powinien zawierać dane niezbędne dla identyfikacji podmiotu, któremu ma być doręczone pismo, w szczególności nazwisko lub nazwę (firmę) oraz adres.

Z art. 13 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE wynika, że wniosek o doręczenie zawiera informacje o przedmiocie środka lub decyzji, których ma dotyczyć doręczenie, oraz nazwisko i adres adresata wraz ze wszelkimi innymi informacjami, które mogą ułatwić identyfikację adresata.

Wobec powyższego, w art. 154a § 5 proponuje się rozszerzenie zakresu danych, które powinien zawierać wniosek o doręczenie pisma, o dane dotyczące przedmiotu pisma.

Dodawany § 6 stanowi odzwierciedlenie wymogu przewidzianego w art. 20 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE, zgodnie z którym wnioski o doręczenie środków i decyzji administracyjnych przesyła się przy użyciu standardowego formularza przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Ze względu na ww. postanowienia dyrektywy 2011/16/UE, w § 6 wprowadza się obowiązek przesyłania wniosku o doręczenie przy użyciu standardowego formularza według wzoru, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE. Jedynie w przypadku braku możliwości przekazania wniosku za pomocą środków komunikacji elektronicznej będzie on przesyłany w formie pisemnej.

W związku z brakiem możliwości przesyłania drogą elektroniczną, wraz z wnioskiem o doręczenie, skanu dokumentu będącego przedmiotem doręczenia – doręczenie fotokopii dokumentów, w szczególności decyzji i postanowień, mogłoby być kwestionowane przez sądy administracyjne – proponuje się, aby pismo będące przedmiotem wniosku o doręczenie było przekazywane obcej władzy przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (proponowany § 7).

2)

Zmiana art. 154b stanowi implementację przepisów art. 13 ust. 3 i art. 21 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE oraz realizuje motyw 23 preambuły tej dyrektywy.

Zgodnie z obecnym art. 154b Ordynacji podatkowej pisma pochodzące od obcej władzy doręcza organ podatkowy wskazany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, stosując przepisy art. 144–154.

Dyrektywa 2011/16/UE w art. 13 ust. 3 przewiduje obowiązek natychmiastowego informowania organu wnioskującego o działaniach podjętych na podstawie wniosku o doręczenie, w szczególności o dacie doręczenia adresatowi środka lub decyzji. Art. 21

ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE stanowi, że przekazywanie informacji zgodnie z dyrektywą odbywa się w miarę możliwości drogą elektroniczną. Zgodnie z motywem 24 preambuły wymiana informacji powinna odbywać się za pomocą zestandaryzowanych formularzy, formatów i kanałów komunikacji.

W związku z powyższym, w art. 154b proponuje się wprowadzić obowiązek niezwłocznego informowania obcej władzy, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowego formularza według wzoru, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE, o działaniach podjętych na podstawie wniosku o doręczenie, w szczególności o dacie doręczenia pisma (proponowany § 2). Jednocześnie zasadne jest, aby organ podatkowy wyznaczony zgodnie z art. 154a § 3, przekazywał wnioski o doręczenie pochodzące od obcej władzy do realizacji naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, którego dotyczy wniosek. Rozwiązanie to znajduje odzwierciedlenie w nowelizowanym art. 154b.

3)

Zmiana art. 291a stanowi implementację art. 12 ust. 1–3 dyrektywy 2011/16/UE.

Obecnie na podstawie art. 291a minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy oraz podniesienia efektywności kontroli, może zawierać z obcymi władzami porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie koordynacji czasu wszczynania i zakresu przeprowadzanych kontroli. <http://legalis/misc.do?link=NOTKA%5b%5d20463209> Porozumienia te mogą przewidywać obecność przedstawicieli obcej władzy w toku czynności kontrolnych.

Stosownie do postanowień art. 12 ust. 1–3 dyrektywy 2011/16/UE, w przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie uzgadniają przeprowadzenie na swoich terytoriach jednoczesnych kontroli jednej lub większej liczby osób będących przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania, w celu wymiany uzyskanych w ten sposób informacji, właściwy organ w każdym z państw członkowskich w sposób niezależny określa osoby, w odniesieniu do których zamierza zaproponować kontrolę jednoczesną. Powiadamia on właściwe organy w pozostałych zainteresowanych państwach członkowskich o wszelkich przypadkach, w których proponuje kontrolę jednoczesną, podając uzasadnienie dokonanego wyboru. Określa on okres czasu,

w którym kontrole takie mają zostać przeprowadzone. Właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich decyduje, czy chce wziąć udział w kontrolach jednoczesnych. Potwierdza on swoją zgodę lub przekazuje uzasadnioną odmowę organowi, który zaproponował kontrolę jednoczesną.

Mając na uwadze, że zgodnie z dyrektywą 2011/16/UE wszczęcie i prowadzenie kontroli jednoczesnych nie wymaga zawierania porozumień, a jedynie dokonania uzgodnień i podjęcia decyzji w sprawie przystąpienia do konkretnej kontroli, proponuje się zmianę art. 291a. W nowelizowanym przepisie wprowadza się rozwiązanie, które pozwoli ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych na uzgadnianie z obcymi władzami przeprowadzenia kontroli jednoczesnych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie występował do obcej władzy o prowadzenie kontroli jednoczesnej, ze wskazaniem uzasadnienia wszczęcia takiej kontroli oraz czasu jej przeprowadzenia. W przypadku gdy obca władza wystąpi z zawiadomieniem o kontroli jednoczesnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych potwierdzi przystąpienie do kontroli albo prześle uzasadnioną odmowę udziału w kontroli.

4)

W art. 294 § 1 pkt 6 wprowadza się zmianę o charakterze dostosowawczym w związku z dodaniem art. 305la. Zmiana została opisana w uzasadnieniu do art. 1 pkt 11 projektu.

5)

Proponowane brzmienie art. 305b dostosowuje jego postanowienia do rozszerzonego zakresu materii, którą ma obejmować wymiana informacji zgodnie z art. 1 ust. 1 oraz art. 2 dyrektywy 2011/16/UE.

Obecnie stosownie do art. 305b wymiana informacji podatkowych obejmuje wszelkie informacje istotne dla prawidłowego określania podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego w zakresie:

- opodatkowania dochodu, majątku lub kapitału, bez względu na sposób i formę opodatkowania, w tym opodatkowania dochodu ze sprzedaży rzeczy lub praw majątkowych oraz przyrostu wartości majątku lub kapitału,
- opodatkowania składek ubezpieczeniowych.

Art. 1 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE jako przedmiot wymiany wskazuje informacje, które wydają się być istotne do celów stosowania i egzekwowania krajowych przepisów państw członkowskich dotyczących podatków, o których mowa w art. 2. Z art. 2 dyrektywy 2011/16/UE wynika, że ma ona zastosowanie do wszystkich podatków

każdego rodzaju pobieranych przez państwo członkowskie lub na jego rzecz, lub przez jednostki terytorialne lub administracyjne państwa członkowskiego, w tym także władze lokalne, lub na ich rzecz.

W dyrektywie podkreśla się, że nie ma ona zastosowania do podatku od wartości dodanej i ceł ani do podatków akcyzowych objętych innymi przepisami unijnymi dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi oraz do obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne należnych państwu członkowskiemu lub jednostkom jego podziału, lub instytucjom ubezpieczenia społecznego ustanowionym na mocy prawa publicznego. Dyrektywa 2011/16/UE uściśla, że w żadnym przypadku podatki nie obejmują:

- opłat, takich jak opłaty za zaświadczenia i inne dokumenty wystawiane przez organy publiczne, lub
- należności o charakterze umownym, takich jak wynagrodzenia za usługi użyteczności publicznej.

Ze względu na rozszerzenie dyrektywą 2011/16/UE zakresu informacji podlegających wymianie z państwami członkowskimi, w nowelizowanym art. 305b Ordynacji podatkowej proponuje się wyraźnie wskazać, że wymiana informacji podatkowych obejmuje wszelkie informacje, które mogą być istotne do celów stosowania i wykonywania przepisów dotyczących podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, z wyjątkiem wymiany informacji:

- objętej przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w zakresie podatku od towarów i usług, ceł oraz podatku akcyzowego,
- dotyczącej składek na ubezpieczenie społeczne, opłaty skarbowej oraz należności o charakterze umownym, w szczególności wynagrodzeń za usługi użyteczności publicznej.

6)

Zmiana art. 305c stanowi implementację postanowień art. 4 ust. 3 i 4 dyrektywy 2011/16/UE.

Obecnie na podstawie art. 305c § 2 minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, dyrektora izby skarbowej oraz dyrektora urzędu kontroli skarbowej do występowania do obcych władz o udzielenie informacji i udzielania im informacji.

Dyrektywa 2011/16/UE w art. 4 ust. 3 i 4 stanowi, że właściwy organ każdego z państw członkowskich może wyznaczyć łącznikowe organy administracyjne oraz właściwych urzędników.

W związku z powyższym, w art. 305c proponuje się, aby w występowaniu przez organy podatkowe z wnioskami do obcej władzy o udzielenie informacji oraz w udzielaniu tym władzom informacji pośredniczył wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, podległy mu organ podatkowy (proponowane § 1 i 2). Jednocześnie do ustawy wprowadza się przepis określający sposób przekazywania wniosków i informacji do organu wyznaczonego przez organy podatkowe jednostek samorządu terytorialnego niepodlegające ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (dodawany § 3). Będzie w tym pośredniczył dyrektor izby skarbowej właściwy miejscowo ze względu na siedzibę urzędu obsługującego dany organ podatkowy jednostki samorządu terytorialnego.

Z kolei dodawany § 4 umożliwi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych upoważnienie pracowników izb skarbowych, urzędów skarbowych i urzędów kontroli skarbowej do bezpośredniej wymiany informacji w związku z realizowaniem zadań z zakresu planowanych lub trwających jednoczesnych kontroli oraz do uczestnictwa w spotkaniach organizacyjnych dotyczących tych kontroli.

7)

Zmiany art. 305f i art. 305g wynikają z implementacji postanowień art. 7 dyrektywy 2011/16/UE.

Obecnie postępowanie w sprawie udzielenia informacji, bez względu na sposób jego zakończenia (udzielenie czy odmowa udzielenia informacji), powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki (art. 305f § 3), jednak nie później niż w ciągu miesiąca, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku. Jeżeli informacje, o które zwraca się obca władza, są powszechnie znane właściwemu organowi, ich przekazanie następuje niezwłocznie (art. 139 w związku z art. 305j). Zgodnie z art. 305f § 4 <http://legalis/misc.do?link=NOTKA%5b%5d20463355> w sprawie udzielenia lub odmowy udzielenia informacji wydaje się postanowienie.

Dyrektywa 2011/16/UE w art. 7 określa maksymalny sześciomiesięczny termin na udzielenie informacji oraz dwumiesięczny – w przypadku gdy organ posiada już żądane informacje (ust. 1), dopuszczając uzgodnienie z obcą władzą w szczególnych

przypadkach innych terminów udzielenia informacji (ust. 2). Dyrektywa wprowadza obowiązek potwierdzenia otrzymania wniosku w terminie 7 dni roboczych od dnia jego otrzymania, o ile to możliwe drogą elektroniczną (ust. 3). W przypadku gdy organ nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek w stosownym terminie, dyrektywa przewiduje obowiązek natychmiastowego informowania organu wnioskującego, nie później niż w ciągu 3 miesięcy od otrzymania wniosku, o powodach uniemożliwiających dotrzymanie terminu oraz o spodziewanym terminie udzielenia odpowiedzi (ust. 5). Ponadto dyrektywa stanowi, że w przypadku gdy organ współpracujący nie posiada informacji, których dotyczy wniosek, i nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek o informacje lub odmawia udzielenia odpowiedzi, powinien natychmiast, nie później niż w ciągu miesiąca od otrzymania wniosku, poinformować organ wnioskujący o przyczynach nieudzielenia odpowiedzi (ust. 6).

W związku z powyższym, w art. 305f proponuje się następujące zmiany:

- w § 2 wprowadza się obowiązek potwierdzenia otrzymania wniosku niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia jego otrzymania, drogą elektroniczną (a w przypadku braku możliwości potwierdzenia tą drogą – w formie pisemnej); proponowane rozwiązanie jest odzwierciedleniem postanowień art. 7 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE,
- § 3 zawiera regulację zawartą obecnie w § 2 oraz dodatkowo określa, że maksymalny termin na przekazanie informacji wynosi 6 miesięcy, a w przypadku gdy organ posiada już żądane informacje – 2 miesiące od dnia otrzymania wniosku; proponowany przepis odzwierciedla postanowienia art. 7 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE,
- w § 4 przewidziano możliwość uzgodnienia z obcą władzą w szczególnie uzasadnionych przypadkach, że przekazanie informacji nastąpi w innych terminach, niż określone w § 3; propozycja ta stanowi odzwierciedlenie art. 7 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE,
- dodawany § 5 zawiera w sobie regulację zawartą obecnie w § 3 oraz dodatkowo wprowadza maksymalny termin 3 miesięcy na zawiadomienie o nieudzieleniu informacji we właściwym terminie oraz obowiązek wskazania przewidywanego terminu udzielenia informacji; proponowany przepis odzwierciedla postanowienia art. 7 ust. 5 dyrektywy 2011/16/UE,

- dodawany § 6 określa maksymalny miesięczny termin na odmowę udzielenia informacji, który jest odzwierciedleniem terminu przewidzianego w art. 7 ust. 6 dyrektywy 2011/16/UE; ponadto § 6 wprowadza obowiązek wskazania przyczyn odmowy udzielenia informacji, co stanowi odzwierciedlenie obowiązku informacyjnego nałożonego postanowieniami art. 7 ust. 6 dyrektywy 2011/16/UE.

Z kolei obecny art. 305g stanowi, że jeżeli dane zawarte we wniosku obcej władzy nie są wystarczające do udzielenia informacji, właściwy organ wzywa niezwłocznie tę władzę o nadesłanie danych uzupełniających, w wyznaczonym terminie (§ 1). W przypadku nieuzupełnienia wniosku zgodnie z wezwaniem, o którym mowa w § 1, właściwy organ odmawia udzielenia informacji (§ 2).

Stosownie do art. 7 ust. 4 dyrektywy 2011/16/UE organ współpracujący informuje organ wnioskujący w ciągu jednego miesiąca od otrzymania wniosku o ewentualnych brakach we wniosku i ewentualnie wymaganych dodatkowych informacjach. W takim przypadku okresy przewidziane na udzielenie informacji rozpoczynają się z dniem następującym po dniu, w którym organ współpracujący otrzymał potrzebne dodatkowe informacje.

W związku z powyższym, w art. 305g proponuje się następujące zmiany:

- w § 1 wprowadza się maksymalny miesięczny termin na wezwanie obcej władzy do nadesłania danych uzupełniających,
- w § 2 określa się początek biegu terminów na udzielenie informacji, który rozpoczyna się od dnia następującego po dniu, w którym właściwy organ otrzymał brakujące dane,
- dodawany § 3 zawiera w sobie regulację zawartą obecnie w § 2.

Zmiany proponowane w art. 305g odzwierciedlają postanowienia art. 7 ust. 4 dyrektywy 2011/16/UE.

8)

W art. 305j proponuje się zmianę o charakterze dostosowawczym, która wynika ze zmian wprowadzanych w art. 1 pkt 7 projektu.

Obecnie art. 305j stanowi, że w sprawach nieuregulowanych w art. 305b–305i stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1, 2, 4, 5, 8, 9 i 14 działu IV.

W związku z wprowadzeniem do ustawy szczególnych kompleksowych regulacji w zakresie czasu trwania postępowania w sprawie udzielenia informacji, opisanych

w uzasadnieniu do art. 1 pkt 7 projektu, zbędne jest odsyłanie do przepisów rozdziału 4 działu IV ustawy (Załatwianie spraw).

9)

Zmiana art. 305k stanowi implementację postanowień art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE.

Obecny art. 305k zawiera w § 1 zamknięty katalog przypadków udzielania obcym władzom informacji z urzędu. Przepisy ustawy nie określają terminu na udzielanie informacji w tym trybie.

Art. 9 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE przewiduje możliwość przekazywania przez właściwe organy każdego z państw członkowskich właściwym organom pozostałych państw członkowskich, w ramach spontanicznej wymiany, wszelkich znanych im informacji, które mogą być im przydatne. Z kolei stosownie do art. 10 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE przekazanie informacji w ramach spontanicznej wymiany następuje najszybciej jak to możliwe i nie później niż w terminie jednego miesiąca od momentu uzyskania dostępu do tych informacji.

W związku z powyższym, w art. 305k proponuje się następujące zmiany:

- w dodawanym § 1a przewiduje się możliwość udzielenia z urzędu obcym władzom wszelkich informacji, które mogą być im przydatne; stanowi to odzwierciedlenie postanowienia art. 9 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE,
- w dodawanym § 1b wprowadza się regulację, zgodnie z którą udzielenie informacji powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia uzyskania dostępu do tych informacji; proponowany przepis jest spójny z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE.

10)

Dodanie art. 305ka wynika z implementacji art. 10 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE.

Dyrektywa 2011/16/UE w art. 10 ust. 2 wprowadza nową instytucję – potwierdzenie otrzymania informacji w ramach wymiany spontanicznej. Zgodnie z dyrektywą potwierdzenia dokonuje się natychmiast, nie później niż w terminie siedmiu dni roboczych, o ile to możliwe drogą elektroniczną.

Dodawany art. 305ka realizuje ww. postanowienia dyrektywy 2011/16/UE, stanowiąc, że organ, który otrzymał informacje od obcej władzy działającej z urzędu, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni roboczych, potwierdza otrzymanie informacji.

Potwierdzenie dokonuje się drogą elektroniczną. W przypadku braku możliwości potwierdzenia drogą elektroniczną potwierdzenia dokonuje się w formie pisemnej.

11)

Dodanie art. 305la stanowi implementację art. 11 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE.

Stosownie do art. 11 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE w drodze porozumienia między organem wnioskującym i organem współpracującym oraz na warunkach ustalonych przez organ współpracujący urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący mogą, w celu wymiany informacji:

- przebywać w urzędach, w których wykonują swoje obowiązki organy administracyjne współpracującego państwa członkowskiego,
- być obecni podczas postępowania administracyjnego prowadzonego na terytorium współpracującego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy informacje, których dotyczy wnioski, zawarte są w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu wnioskującego otrzymują kopie tych dokumentów.

Postanowienia art. 11 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE znajdują odzwierciedlenie w dodawanym art. 305la. Zgodnie z projektowanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w celu wymiany informacji, zawierać z obcymi władzami porozumienia w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli obcej władzy w siedzibach organów podatkowych oraz ich obecności w toku postępowań podatkowych (§ 1). Jeżeli w aktach sprawy zawarte są informacje, których dotyczy wnioski obcej władzy, przedstawiciele obcej władzy, w ramach zawartych porozumień, otrzymują kopie dokumentów zawierających te informacje (§ 3). Porozumienia nie mogą dotyczyć podmiotów, o których mowa w art. 13a, w przypadku nadania im uprawnień organów podatkowych (§ 2).

Konsekwencją dodania art. 305la jest zmiana dostosowawcza w art. 294 § 1 pkt 6 (art. 1 pkt 3 projektu).

Na podstawie obowiązującego art. 294 § 1 pkt 6 do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązani są przedstawiciele obcej władzy obecni w toku czynności kontrolnych, w związku z prowadzeniem równoczesnych kontroli.

Wprowadzenie regulacji przewidzianej w dodawanym art. 305la wymaga rozszerzenia katalogu osób zobowiązanych do przestrzegania tajemnicy skarbowej o przedstawicieli

obcej władzy przebywających w siedzibach organów podatkowych oraz obecnych w toku postępowania podatkowego, w związku z wymianą informacji.

12)

Zmiana art. 305m wynika z implementacji art. 16 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE.

Obecnie na podstawie art. 305m informacje otrzymane od obcej władzy można przekazać innej obcej władzy za zgodą władzy państwa udzielającego informacji.

Art. 16 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE określa sposób wyrażania takiej zgody, stanowiąc, że właściwy organ państwa członkowskiego informuje właściwy organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje, o tym, że zamierza je przekazać trzeciemu państwu członkowskiemu. Państwo członkowskie, z którego pochodzą informacje, może sprzeciwić się ich przekazaniu w terminie 10 dni roboczych od otrzymania powiadomienia od państwa członkowskiego zamierzającego przekazać informacje innemu państwu członkowskiemu.

W celu zapewnienia spójności z art. 16 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE wprowadza się zmianę w art. 305m. Zgodnie ze znowelizowanym przepisem informacje otrzymane od obcej władzy można przekazać innej obcej władzy po uprzednim zawiadomieniu obcej władzy, od której pochodzą te informacje, o zamiarze ich przekazania i niewniesieniu przez tę władzę sprzeciwu w terminie 10 dni roboczych od dnia zawiadomienia.

13)

Dodanie art. 305ma i art. 305mb stanowi implementację przepisów art. 14 ust. 1, art. 20 ust. 1–3 oraz art. 21 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE.

Stosownie do art. 14 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE, w przypadku gdy właściwy organ przekazuje informacje na wniosek lub w ramach wymiany spontanicznej, może on zwrócić się do właściwego organu, który otrzymał informacje, o przysłanie informacji zwrotnych na temat otrzymanego materiału. Informacje zwrotne przesyła się najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu trzech miesięcy od chwili, w której znany jest sposób wykorzystania informacji, których dotyczy wnioski.

Odzwierciedleniem postanowień art. 14 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE jest regulacja proponowana w dodawanym art. 305ma, zgodnie z którą organ, który otrzymał informacje od obcej władzy, przesyła informację zwrotną na temat wykorzystania otrzymanego materiału, jeżeli obca władza zwróciła się o taką informację. Informację zwrotną przesyła się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania przez organ wiadomości o sposobie wykorzystania otrzymanych informacji.

Z kolei w art. 20 ust. 1 i 3 dyrektywy 2011/16/UE postanowiono, że wnioski o udzielenie informacji i o przeprowadzenie postępowania administracyjnego oraz odpowiedzi na takie wnioski, potwierdzenia odbioru, wnioski o dodatkowe informacje, oświadczenia o niemożności udzielenia informacji i o odrzuceniu wniosku, informacje w ramach wymiany spontanicznej i potwierdzenie ich odbioru, wnioski o doręczenie środków i decyzji administracyjnych oraz informacje zwrotne przesyła się, o ile to możliwe, przy użyciu standardowego formularza przyjętego przez Komisję (podstawowe informacje, jakie będzie zawierał ten formularz wymienia art. 20 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE). Stosownie do art. 21 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE przekazywanie informacji odbywa się w miarę możliwości drogą elektroniczną.

W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie w dodawanym art. 305mb regulacji, zgodnie z którą wymiana informacji podatkowych następuje z zastosowaniem drogi elektronicznej przy użyciu standardowych formularzy według wzorów określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE. W przypadku braku możliwości wymiany informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wymiana będzie dokonywana w formie pisemnej. Dodanie art. 305mb odzwierciedla postanowienia art. 20 ust. 1–3 i art. 21 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE. Realizuje również motyw 24 preambuły tej dyrektywy, gdzie wskazano, że wymiana informacji powinna odbywać się za pomocą zestandaryzowanych formularzy, formatów i kanałów komunikacji.

W art. 2 projektu wymienione zostały zmiany, jakie wprowadza się do ustawy o kontroli skarbowej.

1)

Zmiana art. 7a polega na oznaczeniu dotychczasowej jego treści jako ust. 1 i dodaniu ust. 2 stanowiącego implementację art. 11 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2011/16/UE.

Regulacja zawarta w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE została przedstawiona w uzasadnieniu do art. 1 pkt 11 projektu.

Dodawany art. 7a ust. 2 umożliwi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w celu wymiany informacji, zawieranie z właściwą władzą państwa członkowskiego Unii Europejskiej porozumienia w zakresie przebywania

upoważnionych przedstawicieli tej władzy w siedzibach organów kontroli skarbowej oraz ich obecności w toku postępowań kontrolnych.

2)

W proponowanym brzmieniu art. 13 ust. 8 zakres podmiotowy tego przepisu dostosowano do dodawanego ust. 2 w art. 7a.

Obecnie art. 13 ust. 8 stanowi, że w czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym także przedstawiciele organów Unii Europejskiej oraz, w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, przedstawiciele innych państw.

W związku z wprowadzeniem możliwości zawierania porozumień, o których mowa w art. 7a ust. 2, katalog osób wymienionych w art. 13 ust. 8 wymaga uzupełnienia o osoby uprawnione na podstawie tych porozumień.

3)

Dodanie ust. 6 w art. 34a stanowi implementację art. 11 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 2011/16/UE.

Regulacja zawarta w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE została przedstawiona w uzasadnieniu do art. 1 pkt 11 projektu.

Na podstawie dodawanego przepisu upoważnieni (na podstawie porozumień, o których mowa w art. 7a ust. 2 ustawy o kontroli skarbowej) przedstawiciele właściwych władz państw członkowskich Unii Europejskiej, przebywający w siedzibach organów kontroli, obecni w toku postępowań kontrolnych, otrzymają kopie dokumentów zawierających informacje dotyczące tego postępowania.

4)

Zmiana brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w art. 38 ust. 3 uwzględnia dodanie ust. 2 w art. 7a.

Obecnie we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 38 ust. 3, pośród osób, którym inspektor może powierzyć dokonywanie czynności kontrolnych pod swoim nadzorem, wymienia się upoważnionych pracowników oraz upoważnionych przedstawicieli instytucji Unii Europejskiej w przypadku uczestniczenia tych osób w kontroli środków pochodzących z Unii Europejskiej.

W związku z wprowadzeniem możliwości zawierania porozumień, o których mowa w art. 7a ust. 2, katalog osób wymienionych w art. 13 ust. 8 wymaga uzupełnienia o przedstawicieli właściwych władz państw członkowskich Unii Europejskiej, upoważnionych na podstawie tych porozumień.

W art. 3 projektu określono termin wejścia w życie ustawy, wskazując 14 dni od dnia ogłoszenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 11a ust. 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W toku prac legislacyjnych żaden z podmiotów zajmujących się działalnością lobbingową nie zgłosił zainteresowania projektem.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących norm i aktów prawnych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt prawny

Ustawa będzie oddziaływać na:

- Ministra Finansów,
- organy podatkowe (organy podatkowe podległe Ministrowi Finansów oraz organy podatkowe jednostek samorządu terytorialnego),
- organy kontroli skarbowej,
- pracowników urzędów kontroli skarbowej, urzędów skarbowych i izb skarbowych w zakresie, w jakim podmioty te uczestniczą w procesie wymiany informacji podatkowych z państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt założeń niniejszej ustawy był przedmiotem konsultacji z następującymi podmiotami: Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, Krajową Radą Doradców Podatkowych, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Business Centre Club, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej.

Uwagi do projektu założeń zgłosiła Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, proponując:

- 1) uzupełnienie wyłączeń z zakresu informacji podlegających wymianie o cła, składki na ubezpieczenie społeczne oraz należności o charakterze umownym, takie jak wynagrodzenia za usługi użyteczności publicznej, z uwagi na literalne brzmienie art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy 2011/16/UE. Postulat został w całości uwzględniony;
- 2) uregulowanie kwestii ujmowania właściwych urzędników w wykazie prowadzonym przez Centralne Biuro Łącznikowe i udostępniania tego wykazu innym państwom członkowskim oraz Komisji. Nie uwzględniono tej uwagi, wychodząc z założenia, że dyrektywa nie warunkuje uznania urzędnika za właściwego w sprawach wymiany informacji od zamieszczenia jego danych w wykazie oraz że przygotowanie, aktualizowanie i udostępnianie tego wykazu centralnym biurom łącznikowym w innych zainteresowanych państwach następuje wyłącznie w celach informacyjnych;

- 3) uzupełnienie nowej regulacji określającej termin, w jakim ma nastąpić odmowa udzielenia informacji, o przypadki, w których organ nie posiada wnioskowanych informacji i nie może udzielić odpowiedzi na wniosek. Uwagi nie uwzględniono, uznając, że nieposiadanie wnioskowanych informacji przy braku uprawnień do ich uzyskania mieści się w zakresie przesłanki odmowy udzielenia informacji, wymienionej w art. 305h pkt 2 ustawy – Ordynacja podatkowa;
 - 4) wprowadzenie obowiązku podawania przyczyn nieudzielenia informacji. Przychylnono się do tej propozycji;
 - 5) wskazanie sposobu potwierdzania otrzymania informacji z urzędu, aby, o ile to możliwe, odbywało się ono drogą elektroniczną. Uwaga została w całości uwzględniona.
3. Wpływ aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego
- Wprowadzenie proponowanych rozwiązań nie będzie wywierało skutków finansowych polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów jednostek sektora finansów publicznych.
- Projektowane rozszerzenie zakresu informacji podatkowych podlegających wymianie na wniosek i informacji przekazywanych z urzędu, wprowadzenie zasady potwierdzania otrzymania informacji i przesyłania informacji zwrotnej w ramach wymiany spontanicznej oraz wprowadzenie możliwości przebywania upoważnionych przedstawicieli państw członkowskich w siedzibach organów podatkowych i ich obecności w toku postępowań podatkowych będzie mieściło się w obecnych kosztach funkcjonowania organów podatkowych i organów kontroli skarbowej.
- Nie przewiduje się także żadnych kosztów ani wydatków związanych z wyznaczeniem przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych podległego mu organu podatkowego do przekazywania obcym władzom wniosków o doręczenie, wniosków o informacje oraz udzielanych informacji. Obecnie wymianę informacji oraz wnioski o doręczenie realizuje na poziomie operacyjnym Biuro Wymiany Informacji Podatkowych w Koninie funkcjonujące w ramach struktury Izby Skarbowej w Poznaniu, jako łącznikowy organ administracyjny, o którym mowa w art. 4 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE.

4. Wpływ aktu prawnego na rynek pracy

Ze względu na przedmiot regulacji proponowane rozwiązania nie wpłyną bezpośrednio na rynek pracy.

5. Wpływ aktu prawnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Nie przewiduje się wpływu proponowanych rozwiązań na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu prawnego na sytuację i rozwój regionalny

Proponowane rozwiązania nie wpłyną na sytuację i rozwój regionalny.

7. Źródła finansowania

Wprowadzenie w życie rozwiązań przewidzianych w ustawie nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec z - ność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady i procedury, zgodnie z którymi państwa członkowskie współpracują ze sobą w celu wymiany informacji, które wydają się być istotne do celów stosowania i egzekwowania krajowych przepisów państw członkowskich dotyczących podatków, o których mowa w art. 2.	T	Art. 1 pkt 4	art. 305b otrzymuje brzmienie: "Art. 305b. Wymiana informacji podatkowych obejmuje wszelkie informacje, które mogą być istotne do celów stosowania i wykonywania przepisów prawa podatkowego z wyjątkiem wymiany informacji: 1) (...); 2) (...); 3) (...); 4) (...)".	
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa ustanawia również przepisy dotyczące wymiany informacji, o których mowa w ust. 1, drogą elektroniczną, a także zasady i procedury, zgodnie z którymi państwa członkowskie i Komisja mają współpracować w sprawach dotyczących koordynacji i oceny.	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na stosowanie w państwach członkowskich zasad dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych. Niniejsza dyrektywa pozostaje również bez uszczerbku dla spełniania wszelkich obowiązków państw członkowskich dotyczących szerszej współpracy administracyjnej wynikających z innych aktów prawnych, w tym umów dwustronnych lub wielostronnych.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 2 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich podatków każdego rodzaju pobieranych przez państwo członkowskie lub na jego rzecz, lub przez jednostki terytorialne lub administracyjne państwa członkowskiego, w tym także władze lokalne, lub na ich rzecz.	T	Art. 1 pkt 4	art. 305b otrzymuje brzmienie: "Art. 305b. Wymiana informacji podatkowych obejmuje wszelkie informacje, które mogą być istotne do celów stosowania i wykonywania przepisów prawa podatkowego z wyjątkiem wymiany informacji: 1) (...); 2) (...); 3) (...); 4) (...)".	
Art. 2 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do podatku od wartości dodanej i ceł ani do podatków akcyzowych objętych innymi przepisami unijnymi dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi. Niniejsza dyrektywa nie ma również zastosowania do obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne należnych państwu członkowskiemu lub jednostkom jego podziału lub instytucjom ubezpieczenia społecznego ustanowionym na mocy prawa publicznego.	T	Art. 1 pkt 4	art. 305b otrzymuje brzmienie: "Art. 305b. Wymiana informacji podatkowych obejmuje wszelkie informacje, (...) z wyjątkiem wymiany informacji: 1) objętej przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w zakresie podatku od towarów i usług, ceł oraz podatku akcyzowego; 2) dotyczącej składek na ubezpieczenie społeczne; 3) (...); 4) (...)".	

Art. 2 ust. 3	3. W żadnym przypadku podatki, o których mowa w ust. 1, nie obejmują: a) opłat, takich jak opłaty za zaświadczenia i inne dokumenty wystawiane przez organy publiczne; lub b) należności o charakterze umownym, takich jak wynagrodzenia za usługi użyteczności publicznej.	T	Art. 1 pkt 4	art. 305b otrzymuje brzmienie: "Art. 305b. Wymiana informacji podatkowych obejmuje wszelkie informacje, (...) z wyjątkiem wymiany informacji: 1) (...); 2) (...); 3) dotyczącej opłaty skarbowej; 4) dotyczącej należności o charakterze umownym, w szczególności wynagrodzeń za usługi użyteczności publicznej."	
Art. 2 ust. 4	4. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do podatków, o których mowa w ust. 1, pobieranych na terytorium, do którego stosuje się Traktaty na mocy art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej.	T	Art. 1 pkt 4	art. 305b otrzymuje brzmienie: "Art. 305b. Wymiana informacji podatkowych obejmuje wszelkie informacje, które mogą być istotne do celów stosowania i wykonywania przepisów prawa podatkowego z wyjątkiem wymiany informacji: 1) objętej przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w zakresie podatku od towarów i usług, ceł oraz podatku akcyzowego; 2) dotyczącej składek na ubezpieczenie społeczne; 3) dotyczącej opłaty skarbowej; 4) dotyczącej należności o charakterze umownym, w szczególności wynagrodzeń za usługi użyteczności publicznej."	
Art. 3	Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: 1) "właściwy organ" państwa członkowskiego oznacza organ wyznaczony jako taki przez to państwo członkowskie. Jeżeli zgodnie z niniejszą dyrektywą działa centralne biuro łącznikowe, łącznikowy organ	N		Nie wymaga wdrożenia	

<p>administracyjny lub właściwy urzędnik, to są również uznawani za właściwy organ w drodze delegacji zgodnie z art. 4;</p> <p>2) "centralne biuro łącznikowe" oznacza biuro wyznaczone jako takie, które jest odpowiedzialne głównie za kontakty z innymi państwami członkowskimi w dziedzinie współpracy administracyjnej;</p> <p>3) "łącznikowy organ administracyjny" oznacza każde biuro inne niż centralne biuro łącznikowe, wyznaczone jako takie do prowadzenia bezpośredniej wymiany informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą;</p> <p>4) "właściwy urzędnik" oznacza każdego urzędnika, który jest upoważniony do prowadzenia bezpośredniej wymiany informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą;</p> <p>5) "organ wnioskujący" oznacza centralne biuro łącznikowe, łącznikowy organ administracyjny lub każdego właściwego urzędnika państwa członkowskiego, którzy zwracają się z wnioskiem o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;</p> <p>6) "organ współpracujący" oznacza centralne biuro łącznikowe, łącznikowy organ administracyjny lub każdego właściwego urzędnika państwa członkowskiego, którzy otrzymują wnioski o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;</p> <p>7) "postępowanie administracyjne" oznacza wszystkie kontrole, postępowania wyjaśniające oraz inne działania podejmowane przez państwa członkowskie w ramach wykonywania swoich obowiązków w celu zapewnienia</p>				
--	--	--	--	--

	<p>właściwego stosowania przepisów podatkowych;</p> <p>8) "wymiana informacji na wniosek" oznacza wymianę informacji na podstawie wniosku kierowanego w konkretnym przypadku przez wnioskujące państwo członkowskie do współpracującego państwa członkowskiego;</p> <p>9) "wymiana automatyczna" oznacza systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. W kontekście art. 8 dostępne informacje odnoszą się do informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które uzyskuje się zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;</p> <p>10) "wymiana spontaniczna" oznacza nieregularne przekazywanie informacji innemu państwu członkowskiemu, w dowolnym momencie i bez uprzedniego wniosku;</p> <p>11)"osoba" oznacza:</p> <ul style="list-style-type: none">a) osobę fizyczną;b) osobę prawną;c) w przypadku gdy przewidują to obowiązujące przepisy, stowarzyszenie osób uznane za mające zdolność do czynności prawnych, lecz nieposiadające statusu osoby prawnej; lubd) każde inne konstrukcje prawne dowolnego rodzaju i postaci, niezależnie od tego, czy posiadają one osobowość				
--	---	--	--	--	--

	<p>prawną, będące w posiadaniu aktywów lub zarządzające aktywami, które, wraz z dochodem z nich pochodzącym, podlegają któremukolwiek z podatków objętych zakresem niniejszej dyrektywy;</p> <p>12)"drogą elektroniczną" oznacza przy użyciu sprzętu elektronicznego do przetwarzania, w tym kompresji cyfrowej, oraz przechowywania danych, z wykorzystaniem transmisji kablowej, radiowej, technologii optycznych lub innych środków elektromagnetycznych;</p> <p>13)"sieć CCN" oznacza wspólną platformę opartą na wspólnej sieci łączności (CCN), stworzoną przez Unię na potrzeby wszystkich transmisji dokonywanych drogą elektroniczną między właściwymi organami w obszarze ceł i podatków.</p>				
Art. 4 ust. 1	<p>1. W terminie jednego miesiąca od dnia 11 marca 2011 r. każde z państw członkowskich przekazuje Komisji informacje na temat swoich organów właściwych do celów niniejszej dyrektywy oraz niezwłocznie informuje Komisję o wszelkich zmianach w tym zakresie.</p> <p>Komisja udostępnia te informacje pozostałym państwom członkowskim i publikuje wykaz organów państw członkowskich w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art. 4 ust. 2	2. Właściwy organ wyznacza jedno centralne biuro łącznikowe. Właściwy organ jest odpowiedzialny za poinformowanie o tym Komisji i pozostałych państw członkowskich. Centralne biuro łącznikowe może być również wyznaczone jako organ odpowiedzialny za kontakty z Komisją. Właściwy organ jest odpowiedzialny za poinformowanie o tym Komisji.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 4 ust. 3	3. Właściwy organ każdego z państw członkowskich może wyznaczyć łącznikowe organy administracyjne, posiadające kompetencje przyznane zgodnie z jego przepisami krajowymi lub polityką krajową. Centralne biuro łącznikowe jest odpowiedzialne za aktualizowanie wykazu łącznikowych organów administracyjnych i udostępnianie go centralnym biurom łącznikowym w innych zainteresowanych państwach członkowskich oraz Komisji.	T	Art. 1 pkt 5	<p>art. 305c otrzymuje brzmienie:</p> <p>"Art. 305c. § 1. Organ podatkowy występuje z wnioskiem do obcej władzy o udzielenie informacji oraz udziela jej informacji za pośrednictwem organu wyznaczonego zgodnie z § 2.</p> <p>§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza podległy mu organ podatkowy do przekazywania do obcych władz wniosków i informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnej i skutecznej wymiany informacji.</p> <p>§ 3. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazuje wniosek i informacje do organu wyznaczonego zgodnie z § 2 za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę urzędu obsługującego wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę, marszałka województwa albo samorządowe kolegium odwoławcze.</p> <p>§ 4. (...).</p>	<p>Rozszerzenie dyrektywą 2011/16/UE zakresu współpracy administracyjnej (art. 1 ust. 1 i art. 2), a tym samym kręgu podmiotów w niej uczestniczących, na organy podatkowe jednostek samorządu terytorialnego, które nie są nadzorowane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wymaga wprowadzenia do Ordynacji podatkowej szczegółowych rozwiązań, które zapewnią sprawny i skuteczny przebieg wymiany informacji i doręczania pism.</p> <p>(projektowany art. 305c § 2).</p> <p>Na wyznaczenie łącznikowego organu administracyjnego, o którym mowa w projektowanym art. 305c §</p>

					2, pozwala art. 4 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE.
Art. 4 ust. 4	4. Właściwy organ każdego z państw członkowskich może wyznaczyć właściwych urzędników. Centralne biuro łącznikowe jest odpowiedzialne za aktualizowanie wykazu właściwych urzędników i udostępnianie go centralnym biurom łącznikowym w innych zainteresowanych państwach członkowskich oraz Komisji.	T	Art. 1 pkt 5	art. 305c otrzymuje brzmienie: "Art. 305c. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić pracowników izb skarbowych, urzędów skarbowych i urzędów kontroli skarbowej do bezpośredniej wymiany informacji w związku z realizowaniem zadań z zakresu planowanych lub trwających jednoczesnych kontroli oraz do uczestnictwa w spotkaniach organizacyjnych dotyczących tych kontroli.";	„Właściwym urzędnikiem” w rozumieniu art. 3 pkt 4 dyrektywy 2011/16/UE jest każdy urzędnik, który jest upoważniony do bezpośredniej wymiany informacji. Projektowany art. 305c § 4 umożliwi udzielenie takiego upoważnienia w związku z jednoczesnymi kontrolami, co usprawni wymianę informacji.
Art. 4 ust. 5	5. Urzędników uczestniczących we współpracy administracyjnej zgodnie z niniejszą dyrektywą uznaje się w każdym przypadku za właściwych w tym celu, zgodnie z warunkami ustalonymi przez właściwe organy.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 4 ust. 6	6. Jeżeli łącznikowy organ administracyjny lub właściwy urzędnik przesyłają lub otrzymują wniosek o współpracę lub odpowiedź na taki wniosek, informują centralne biuro łącznikowe w swoim państwie członkowskim zgodnie z procedurami określonymi przez to państwo członkowskie.	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art. 4 ust. 7	7. W przypadku gdy łącznikowy organ administracyjny lub właściwy urzędnik otrzymują wniosek o współpracę wymagający działania, które znajduje się poza obszarem kompetencji przyznanych im zgodnie z przepisami krajowymi lub polityką krajową ich państwa członkowskiego, niezwłocznie przekazują taki wniosek do centralnego biura łącznikowego w swoim państwie członkowskim oraz informują o tym organ wnioskujący. W takim przypadku okres ustanowiony w art. 7 rozpoczyna się z dniem następującym po dniu, w którym wniosek o współpracę został przekazany do centralnego biura łącznikowego.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 5	Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący przekazuje temu pierwszemu wszelkie informacje, o których mowa w art. 1 ust. 1, znajdujące się w jego posiadaniu lub uzyskane przez niego w wyniku postępowania administracyjnego.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 6 ust. 1	1. Organ współpracujący organizuje przeprowadzenie wszelkich postępowań administracyjnych niezbędnych do uzyskania informacji, o których mowa w art. 5.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 6 ust. 2	2. Wniosek, o którym mowa w art. 5, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie szczególnego postępowania administracyjnego. Jeżeli organ współpracujący uważa, że postępowanie administracyjne nie jest konieczne, natychmiast informuje organ wnioskujący o przyczynach takiego stanowiska.	N		Nie wymaga wdrożenia	

					Wobec wprowadzonych dyrektywą szczególnych kompleksowych regulacje w zakresie czasu trwania procesu wymiany informacji, konieczna jest rezygnacja z odsyłania do przepisów rozdziału 4 działu IV Ordynacji podatkowej (<i>Zalatwianie spraw</i>).
Art. 7 ust. 2	2. W niektórych szczególnych przypadkach organ współpracujący i organ wnioskujący mogą uzgodnić terminy inne niż te przewidziane w ust. 1.	T	Art. 1 pkt 6	art. 305f i art. 305g otrzymują brzmienie: "Art. 305f. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można uzgodnić z obcą władzą, że przekazanie informacji nastąpi w innych terminach, niż określone w § 3. § 5. (...). § 6. (...). Art. 305g. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...)."	
Art. 7 ust. 3	3. Organ współpracujący natychmiast, a w każdym przypadku nie później niż w terminie siedmiu dni roboczych od otrzymania wniosku, potwierdza organowi wnioskującemu otrzymanie wniosku, o ile to możliwe drogą elektroniczną.	T	Art. 1 pkt 6	art. 305f i art. 305g otrzymują brzmienie: "Art. 305f. § 1. (...). § 2. Otrzymanie wniosku potwierdza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia jego otrzymania. Potwierdzenie dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości potwierdzenia w ten sposób potwierdzenie dokonuje się w formie pisemnej. § 3. (...). § 4. (...). § 5. (...). § 6. (...). Art. 305g. § 1. (...).	Wprowadzenie zasady, że potwierdzenie otrzymania wniosku następuje w formie elektronicznej, wymaga równoczesnego uregulowania sytuacji, w której potwierdzenie w ten sposób nie będzie możliwe. Zapis o stosowaniu w takim przypadku formy pisemnej zapewni terminowe potwierdzenie otrzymania wniosku.

				§ 2. (...). § 3. (...).";	
Art.7 ust. 4	4. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący w ciągu jednego miesiąca od otrzymania wniosku o ewentualnych brakach we wniosku i ewentualnie wymaganych dodatkowych informacjach. W takim przypadku okresy przewidziane w ust. 1 rozpoczynają się z dniem następującym po dniu, w którym organ współpracujący otrzymał potrzebne dodatkowe informacje.	T	Art. 1 pkt 6	art. 305f i art. 305g otrzymują brzmienie: "Art. 305f. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. (...). § 5. (...). § 6. (...). Art. 305g. § 1. Jeżeli dane zawarte we wniosku obcej władzy nie są wystarczające do udzielenia informacji, właściwy organ niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, wzywa tę władzę, do nadesłania w wyznaczonym terminie danych uzupełniających. § 2. Bieg terminów, o których mowa w art. 305f § 3, rozpoczyna się od dnia następującego po dniu, w którym właściwy organ otrzymał brakujące dane. § 3. (...)."	Zgodnie z obecnym art. 305g § 1, jeżeli dane zawarte we wniosku obcej władzy nie są wystarczające do udzielenia informacji, właściwy organ wzywa niezwłocznie tę władzę o nadesłanie danych uzupełniających w wyznaczonym terminie. Wprowadzając termin, o którym mowa w art. 7 ust. 4 zdanie pierwsze dyrektywy, w pozostałym zakresie pozostawiono istniejącą regulację zasadniczo w tym samym kształcie, co służy usprawnieniu uzupełniania wniosków.
Art.7 ust. 5	5. W przypadku gdy organ współpracujący nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek w stosownym terminie, informuje on organ wnioskujący natychmiast, a w każdym przypadku w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wniosku, o powodach uniemożliwiających dotrzymanie terminu oraz o		Art.1 pkt 6	art. 305f i art. 305g otrzymują brzmienie: "Art. 305f. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. (...). § 5. O każdym przypadku nieudzielenia informacji we właściwym terminie zawiadamia się obce władze, podając	

	spodziewanym terminie udzielenia odpowiedzi.			przyczyny niedotrzymania terminu udzielenia informacji oraz wskazując przewidywany termin udzielenia informacji. Zawiadomienie powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. § 6. (...). Art. 305g. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...)."	
Art. 7 ust. 6	6. W przypadku gdy organ współpracujący nie posiada informacji, których dotyczy wnioski, i nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek o informację lub odmawia udzielenia odpowiedzi z przyczyn przewidzianych w art. 17, natychmiast, a w każdym przypadku w ciągu jednego miesiąca od otrzymania wniosku informuje organ wnioskujący o przyczynach nieudzielenia odpowiedzi.		Art. 1 pkt 6	art. 305f i art. 305g otrzymują brzmienie: "Art. 305f. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. (...). § 5. (...). § 6. Odmowa udzielenia informacji następuje bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku. Odmawiając udzielenia informacji podaje się przyczyny tej odmowy. Art. 305g. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...)."	
Art. 8 ust. 1	1. Właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazuje w drodze automatycznej wymiany właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich informacje obejmujące okresy rozliczeniowe, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r., którymi dysponuje w odniesieniu do osób zamieszkałych w tym innym państwie członkowskim, dotyczące następujących szczególnych kategorii dochodu i kapitału,	N		Nie wymaga wdrożenia	

	<p>zgodnie z ich interpretacją na mocy krajowych przepisów państwa członkowskiego przekazującego informacje:</p> <p>a) dochody z zatrudnienia;</p> <p>b) wynagrodzenia dyrektorów;</p> <p>c) produkty ubezpieczenia na życie nieobjęte innymi unijnymi aktami prawnymi dotyczącymi wymiany informacji i innych podobnych środków;</p> <p>d) świadczenia emerytalne i rentowe;</p> <p>e) własność nieruchomości i dochody z tego tytułu.</p>				
Art. 8 ust. 2	<p>2. Przed dniem 1 stycznia 2014 r. państwa członkowskie poinformują Komisję o kategoriach wymienionych w ust. 1, w odniesieniu do których dysponują informacjami. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich dalszych zmianach w tym zakresie.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 8 ust. 3	<p>3. Właściwy organ państwa członkowskiego może poinformować właściwy organ któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich o tym, że nie chce otrzymywać informacji na temat kategorii dochodu lub kapitału, o których mowa w ust. 1, lub o tym, że nie chce otrzymywać informacji na temat dochodu lub kapitału nieprzekraczających określonego progu kwotowego. Informuje o tym również Komisję. Można uznać, że państwo członkowskie nie chce otrzymywać informacji zgodnie z ust. 1, jeżeli nie informuje Komisji o żadnej kategorii, w odniesieniu do której dysponuje informacjami.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art. 8 ust. 4	4. Przed dniem 1 lipca 2016 r. państwa członkowskie co roku przekazują Komisji statystyki dotyczące rozmiaru automatycznej wymiany informacji oraz - w zakresie, w jakim jest to możliwe - informacje dotyczące administracyjnych i wszelkich innych istotnych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich ewentualnych zmian, zarówno dla administracji podatkowych, jak i stron trzecich.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 8 ust. 5	5. Przed dniem 1 lipca 2017 r. Komisja przedłoży sprawozdanie, w którym przedstawi ogólny zarys i ocenę otrzymanych statystyk i informacji, dotyczące takich kwestii, jak koszty administracyjne oraz inne istotne koszty i korzyści wynikające z funkcjonowania automatycznej wymiany informacji, jak również praktyczne aspekty z tym związane. Stosownie do sytuacji Komisja przedłoży Radzie wniosek dotyczący kategorii dochodu i kapitału i/lub warunków określonych w ust. 1, uwzględniając warunek, zgodnie z którym informacje dotyczące osób zamieszkałych w innych państwach członkowskich muszą być dostępne. Podczas analizy wniosku przedłożonego przez Komisję Rada dokonuje oceny dalszego zwiększenia skuteczności i sprawniejszego funkcjonowania automatycznej wymiany informacji oraz podwyższenia standardu tej wymiany, aby wprowadzić przepisy przewidujące, że: a) właściwy organ każdego z państw	N		Nie wymaga wdrożenia	

	<p>członkowskich przekazuje w drodze automatycznej wymiany właściwemu organowi któregokolwiek z pozostałych państw członkowskich informacje obejmujące okresy rozliczeniowe, począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r., w odniesieniu do osób zamieszkałych w tym innym państwie członkowskim, dotyczące co najmniej trzech szczególnych kategorii dochodu i kapitału wymienionych w ust. 1, zgodnie z ich interpretacją na mocy krajowych przepisów państwa członkowskiego przekazującego informacje; oraz</p> <p>b) wykaz kategorii w ust. 1 należy rozszerzyć, aby obejmował dywidendy, zyski kapitałowe i opłaty licencyjne.</p>				
Art. 8 ust. 6	6. Informacje są przekazywane co najmniej raz w roku, w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia w państwie członkowskim roku podatkowego, w którym informacje stały się dostępne.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 8 ust. 7	7. Przed datami, o których mowa w art. 29 ust. 1, Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, praktyczne ustalenia dotyczące automatycznej wymiany informacji.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 8 ust. 8	8. W przypadku gdy państwa członkowskie w umowach dwustronnych lub wielostronnych, które zawierają z innymi państwami członkowskimi, uzgadniają automatyczną wymianę informacji na temat dodatkowych kategorii dochodu i kapitału, informują o tych umowach Komisję, która udostępnia te umowy wszystkim pozostałym państwom członkowskim.	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art. 9 ust. 1	<p>1. Właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazuje właściwemu organowi któregokolwiek z pozostałych zainteresowanych państw członkowskich informacje, o których mowa w art. 1 ust. 1, w każdym z następujących przypadków:</p> <p>a) właściwy organ jednego państwa członkowskiego ma podstawy, aby przypuszczać, że może dojść do strat podatkowych w innym państwie członkowskim;</p> <p>b) osoba podlegająca obowiązkowi podatkowemu uzyskuje obniżkę podatku lub zwolnienie z podatku w jednym państwie członkowskim, co byłoby podstawą do podwyższenia podatku lub powstania obowiązku podatkowego w innym państwie członkowskim;</p> <p>c) kontakty gospodarcze między osobą podlegającą obowiązkowi podatkowemu w jednym państwie członkowskim a osobą podlegającą obowiązkowi podatkowemu w innym państwie członkowskim są prowadzone w co najmniej jednym kraju w taki sposób, że może to doprowadzić do oszczędności podatkowych w jednym z tych państw członkowskich lub w drugim lub w obydwu z nich;</p> <p>d) właściwy organ państwa członkowskiego ma podstawy, aby przypuszczać, że oszczędność podatkowa może wynikać z fikcyjnych transferów zysków wewnątrz grupy przedsiębiorstw;</p> <p>e) informacje przekazane jednemu państwu członkowskiemu przez właściwy organ innego państwa członkowskiego</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	
------------------	--	---	--	----------------------	--

	umożliwiły uzyskanie informacji, które mogą być istotne do określenia obowiązku podatkowego w tym drugim państwie członkowskim.				
Art. 9 ust. 2	2. Właściwe organy każdego z państw członkowskich mogą przekazywać, w ramach spontanicznej wymiany, właściwym organom pozostałych państw członkowskich wszelkie znane im informacje, które mogą być przydatne właściwym organom pozostałych państw członkowskich.	T	Art. 1 pkt 8	w art. 305k po § 1 dodaje się § 1a i § 1b w brzmieniu: "§ 1a. Właściwy organ może udzielić z urzędu obcym władzom wszelkich informacji, które mogą być im przydatne. § 1b. (...)".	
Art.10 ust. 1	1. Właściwy organ, któremu udostępniono informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1, przekazuje te informacje właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych zainteresowanych państw członkowskich najszybciej jak to możliwe i nie później niż w terminie jednego miesiąca od momentu uzyskania dostępu do tych informacji.	T	Art. 1 pkt 8	w art. 305k po § 1 dodaje się § 1a i § 1b w brzmieniu: "§ 1a. (...). § 1b. Udzielenie informacji powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia uzyskania dostępu do tych informacji."	
Art.10 ust. 2	2. Właściwy organ, któremu przekazano informacje zgodnie z art. 9, natychmiast, a w każdym przypadku nie później niż w terminie siedmiu dni roboczych, potwierdza właściwemu organowi, który przekazał informacje, ich otrzymanie, o ile to możliwe drogą elektroniczną.	T	Art. 1 pkt 9	po art. 305k dodaje się art. 305ka w brzmieniu: "Art. 305ka. Organ, który otrzymał informacje od obcej władzy działającej z urzędu niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni roboczych, potwierdza otrzymanie informacji. Potwierdzenie dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości potwierdzenia w ten sposób potwierdzenie dokonuje się w formie pisemnej."	Wprowadzenie zasady, że potwierdzenie otrzymania informacji następuje w formie elektronicznej, wymaga równoczesnego uregulowania sytuacji, w której potwierdzenie w ten sposób nie będzie możliwe. Zapis o stosowaniu w takim przypadku formy pisemnej zapewni terminowe potwierdzenie otrzymania informacji.
Art.11 ust. 1	1. W drodze porozumienia między organem wnioskującym i organem współpracującym oraz na warunkach	T	Art. 1 pkt 10	po art. 305l dodaje się art. 305la w brzmieniu: "Art. 305la. § 1. Minister właściwy do	

				kontrolnych.";	
			Art. 2 pkt 2	w art. 13 ust. 8 otrzymuje brzmienie: "8. W czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym przedstawiciele organów Unii Europejskiej, osoby uprawnione na podstawie porozumień, o których mowa w art. 7a ust. 2, a w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej także przedstawiciele innych państw.";	
			Art. 2 pkt 3	w art. 34a dodaje się ust. 6 w brzmieniu: "6. Upoważnieni na podstawie porozumień, o których mowa w art. 7a ust. 2, przedstawiciele właściwych władz państw członkowskich Unii Europejskiej, przebywający w siedzibach organów kontroli, obecni w toku postępowań kontrolnych, otrzymują kopie dokumentów zawierających informacje dotyczące tego postępowania."	
			Art. 2 pkt 4	w art. 38 w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: "Inspektor może powierzyć dokonywanie czynności kontrolnych pod swoim nadzorem upoważnionym pracownikom, upoważnionym przedstawicielom instytucji Unii Europejskiej w przypadku uczestniczenia tych osób w kontroli środków	

				pochodzących z Unii Europejskiej, oraz upoważnionym na podstawie porozumień, o których mowa w art. 7a ust. 2, przedstawicielom właściwych władz państw członkowskich Unii Europejskiej, z wyłączeniem:".	
Art.11 ust. 2	<p>2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, może przewidywać, że w przypadku gdy urzędnicy organu wnioskującego są obecni podczas postępowania administracyjnego, mogą oni przesłuchiwać osoby fizyczne i analizować dokumentację w zakresie, w jakim jest to dozwolone na mocy przepisów współpracującego państwa członkowskiego.</p> <p>Każda odmowa ze strony osoby, w stosunku do której prowadzone jest dochodzenie, zastosowania się do środków kontrolnych urzędników organu wnioskującego traktowana jest przez organ współpracujący jak odmowa w stosunku do jego własnych urzędników.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.11 ust. 3	<p>3. Urzędnicy upoważnieni przez wnioskujące państwo członkowskie, którzy przebywają w innym państwie członkowskim zgodnie z ust. 1, muszą zawsze być w stanie przedstawić pisemne upoważnienie potwierdzające ich tożsamość oraz pełnioną funkcję urzędową</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art.12	1. W przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie uzgadniają przeprowadzenie na swoich terytoriach jednoczesnych kontroli jednej lub większej liczby osób będących przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego zainteresowania, w celu wymiany uzyskanych w ten sposób informacji, stosuje się ust. 2, 3 i 4.	T (bez ust.2 i 4)	Art. 1 pkt 2	art. 291a otrzymuje brzmienie: "Art. 291a. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może uzgadniać z obcymi władzami przeprowadzenie kontroli jednoczesnych. § 2. (...). § 3. (...).";	
Art.12 ust. 2	2. Właściwy organ w każdym z państw członkowskich w sposób niezależny określa osoby, w odniesieniu do których zamierza zaproponować kontrolę jednoczesną. Powiadamia on właściwe organy w pozostałych zainteresowanych państwach członkowskich o wszelkich przypadkach, w których proponuje kontrolę jednoczesną, podając uzasadnienie dokonanego wyboru. Określa on okres czasu, w którym kontrole takie mają zostać przeprowadzone.		Art.1 pkt 2	art. 291a otrzymuje brzmienie: "Art. 291a. § 1. (...) § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych występuje do obcej władzy o prowadzenie kontroli jednoczesnej, podając uzasadnienie wszczęcia takiej kontroli oraz czas jej przeprowadzenia. § 3. (...).";	
Art.12 ust. 3	3. Właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich decyduje, czy chce wziąć udział w kontrolach jednoczesnych. Potwierdza on swoją zgodę lub przekazuje uzasadnioną odmowę organowi, który zaproponował kontrolę jednoczesną.		Art.1 pkt 2	art. 291a otrzymuje brzmienie: "Art. 291a. § 1. (...). § 2. (...) § 3. W przypadku gdy obca władza wystąpiła z zawiadomieniem o kontroli jednoczesnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych potwierdza przystąpienie do kontroli albo przekazuje uzasadnioną odmowę udziału w kontroli.";	
Art.12 ust. 4	4. Właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich wyznacza przedstawiciela odpowiedzialnego za nadzór nad działaniami kontrolnymi i ich koordynację.	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art.13 ust. 1	1. Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego właściwy organ innego państwa członkowskiego doręcza adresatowi, zgodnie z przepisami dotyczącymi doręczania podobnych środków we współpracującym państwie członkowskim, wszelkie środki i decyzje wydane przez organy administracyjne wnioskującego państwa członkowskiego i związane ze stosowaniem na jego terytorium przepisów dotyczących podatków objętych niniejszą dyrektywą.	T	Art. 1 pkt 1	<p>art. 154a i art. 154b otrzymują brzmienie:</p> <p>"Art. 154a. § 1. Organ podatkowy może wystąpić do władzy Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej właściwej w sprawach podatkowych, zwanej dalej "obcą władzą", z wnioskiem o doręczenie pisma, (...).</p> <p>§ 2. Wnioski o doręczenie przekazywane są obcej władzy za pośrednictwem organu wyznaczonego zgodnie z § 3.</p> <p>§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza podległy mu organ podatkowy do przekazywania obcym władzom wniosków o doręczenie, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego doręczania pism.</p> <p>§ 4. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazuje wniosek o doręczenie do organu wyznaczonego zgodnie z § 3, za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę urzędu obsługującego wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę, marszałka województwa albo samorządowe kolegium odwoławcze.</p> <p>§ 5. (...).</p> <p>§ 6. (...).</p> <p>§ 7. (...).</p> <p>Art. 154b. § 1. Wniosek o doręczenie pochodzący od obcej władzy organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 3 przekazuje do realizacji naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub</p>	Rozszerzenie dyrektywą Rady 2011/16/UE zakresu współpracy administracyjnej (art. 1 ust. 1 i art. 2), a tym samym kręgu podmiotów w niej uczestniczących, na organy podatkowe jednostek samorządu terytorialnego, które nie są nadzorowane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wymaga wprowadzenia do Ordynacji podatkowej szczegółowych rozwiązań, które zapewnią sprawny i skuteczny przebieg wymiany informacji i doręczania pism. (projektowane przepisy art. 154a § 2 – 4 i art. 154b § 1).
------------------	--	---	-----------------	--	--

				siedzibę podmiotu, którego dotyczy wniosek. Przepisy art. 144 - 154 stosuje się. § 2. (...).";	
Art.13 ust. 2	2. Wniosek o doręczenie zawiera informacje o przedmiocie środka lub decyzji, których ma dotyczyć doręczenie, oraz nazwisko i adres adresata wraz ze wszelkimi innymi informacjami, które mogą ułatwić identyfikację adresata.	T	Art. 1 pkt 1	art. 154a i art. 154b otrzymują brzmienie: "Art. 154a. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. (...). § 5. Wniosek o doręczenie powinien zawierać dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, któremu ma być doręczone pismo, w szczególności nazwisko lub nazwę (firmę) oraz adres, a także dane dotyczące przedmiotu pisma. § 6. (...). § 7. (...). Art. 154b. § 1. (...). § 2. (...).";	
Art.13 ust. 3	3. Organ współpracujący natychmiast informuje organ wnioskujący o działaniach podjętych na podstawie wniosku o doręczenie, w szczególności o dacie doręczenia adresatowi środka lub decyzji.	T	Art. 1 pkt 1	art. 154a i art. 154b otrzymują brzmienie: "Art. 154a. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. (...). § 5. (...). § 6. (...). § 7. (...). Art. 154b. § 1. (...). § 2. Organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 3 niezwłocznie informuje obcą władzę, za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy użyciu standardowego formularza według wzoru, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr	

				1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 7.12.2012, str. 42), o działaniach podjętych na podstawie wniosku o doręczenie, w szczególności o dacie doręczenia pisma.";	
Art.13 ust. 4	4. Organ wnioskujący występuje z wnioskiem o doręczenie zgodnie z niniejszym artykułem tylko wtedy, gdy nie jest w stanie dokonać doręczenia zgodnie z przepisami dotyczącymi doręczania danych środków we wnioskującym państwie członkowskim, lub w przypadku gdy takie doręczenie powodowałoby nieproporcjonalne trudności. Właściwy organ państwa członkowskiego może - listem poleconym lub drogą elektroniczną - doręczyć każdy dokument bezpośrednio osobie przebywającej na terytorium innego państwa członkowskiego.	T	Art.1 pkt 1	art. 154a i art. 154b otrzymują brzmienie: "Art. 154a. § 1. (...), gdy doręczenie zgodnie z art. 144 albo 144a osobie przebywającej na terytorium tego państwa nie jest możliwe lub gdy powodowałoby nieproporcjonalne trudności. § 2. (...). § 3. (...). § 4. (...). § 5. (...). § 6. (...). § 7. (...). Art. 154b. § 1. (...). § 2. (...).";	
Art.14 ust. 1	1. W przypadku gdy właściwy organ przekazuje informacje zgodnie z art. 5 lub 9, może on zwrócić się do właściwego organu, który otrzymał informacje, o przysłanie informacji zwrotnych na temat otrzymanego materiału. Jeżeli właściwy organ, który przekazał informacje, zwraca się o przesłanie informacji zwrotnych, właściwy organ, który otrzymał informacje, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących tajemnicy skarbowej i ochrony danych mających zastosowanie w jego państwie członkowskim, przesyła mu takie informacje zwrotne najszybciej jak	T (bez ust. 2)	Art.1 pkt 12	po art. 305m dodaje się art. 305ma i art. 305mb w brzmieniu: "Art. 305ma. Organ, który otrzymał informacje od obcej władzy przesyła informację zwrotną na temat wykorzystania otrzymanego materiału, jeżeli obca władza zwróciła się o taką informację. Informację zwrotną przesyła się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania przez organ wiadomości o sposobie wykorzystania otrzymanych informacji. Art. 305mb. (...)."	

	to możliwe i nie później niż w ciągu trzech miesięcy od chwili, w której znany jest sposób wykorzystania informacji, których dotyczy wnioski. Komisja określa praktyczne ustalenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.				
Art.14 ust. 2	2. Właściwe organy państw członkowskich raz w roku przekazują pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim informacje zwrotne dotyczące automatycznej wymiany informacji, zgodnie z dwustronnymi ustaleniami praktycznymi.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.15 ust. 1	1. Państwa członkowskie wspólnie z Komisją analizują i oceniają współpracę administracyjną przewidzianą w niniejszej dyrektywie i wymieniają swoje doświadczenia w celu poprawy tej współpracy oraz, tam gdzie to stosowne, opracowania przepisów w stosownych obszarach.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.15 ust. 2	2. Państwa członkowskie wspólnie z Komisją mogą opracować wytyczne dotyczące każdego aspektu, który uznają za niezbędny do celów wymiany najlepszych praktyk i doświadczeń.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.16 ust. 1	1. Informacje przekazane między państwami członkowskimi w jakiegokolwiek formie zgodnie z niniejszą dyrektywą są objęte obowiązkiem	N		Nie wymaga wdrożenia	

<p>zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy krajowego prawa państwa członkowskiego, które informacje te otrzymuje. Takie informacje mogą być wykorzystywane do celów stosowania i egzekwowania krajowych przepisów państw członkowskich dotyczących podatków, o których mowa w art. 2.</p> <p>Takie informacje mogą być również wykorzystywane do celów ustalania wysokości i egzekwowania innych podatków i ceł objętych art. 2 dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń lub do celów ustalenia wysokości i egzekwowania obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne.</p> <p>Ponadto można je wykorzystywać w związku z postępowaniem sądowym i administracyjnym, które może prowadzić do sankcji, wszczętym wskutek naruszeń prawa podatkowego, bez uszczerbku dla ogólnych zasad i przepisów dotyczących praw oskarżonych i świadków w takim postępowaniu.</p>				
--	--	--	--	--

Art.16 ust. 2	2. Informacje i dokumenty otrzymane zgodnie z niniejszą dyrektywą mogą być wykorzystywane do celów innych niż te, o których mowa w ust. 1, o ile zezwoli na to właściwy organ państwa członkowskiego przekazującego informacje zgodnie z niniejszą dyrektywą i jedynie w zakresie, w jakim dopuszczają to przepisy państwa członkowskiego właściwego organu otrzymującego informacje. Takie zezwolenie jest udzielane, jeśli informacje mogą być wykorzystane do podobnych celów w państwie członkowskim właściwego organu przekazującego informacje.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.16 ust. 3	3. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego uważa, że informacje, które otrzymał od właściwego organu innego państwa członkowskiego mogą być użyteczne dla właściwego organu trzeciego państwa członkowskiego do celów, o których mowa w ust. 1, może on przekazać te informacje temu ostatniemu, pod warunkiem że przekazanie informacji jest zgodne z zasadami i procedurami określonymi w niniejszej dyrektywie. Informuje on właściwy organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje, o tym, że zamierza je przekazać trzeciemu państwu członkowskiemu. Państwo członkowskiego, z którego pochodzą informacje, może sprzeciwić się ich przekazaniu w terminie 10 dni roboczych od otrzymania powiadomienia od państwa członkowskiego zamierzającego przekazać informacje innemu państwu	T	Art.1 pkt 11	art. 305m otrzymuje brzmienie: "Art. 305m. Informacje otrzymane od obcej władzy można przekazać innej obcej władzy po uprzednim zawiadomieniu obcej władzy, od której pochodzą te informacje, o zamiarze ich przekazania i niewniesieniu przez tę władzę sprzeciwu w terminie 10 dni roboczych od dnia zawiadomienia.";	

	członkowskiemu.				
Art.16 ust. 4	4. Tylko właściwy organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje przekazane zgodnie z ust. 3, może zezwolić na ich wykorzystanie zgodnie z ust. 2.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.16 ust. 5	5. Informacje, sprawozdania, oświadczenia i wszelkie inne dokumenty lub ich uwierzytelnione kopie lub wyciągi z nich, uzyskane przez organ współpracujący i przekazane zgodnie z niniejszą dyrektywą organowi wnioskującemu, mogą być użyte jako dowody przez właściwe organy wnioskującego państwa członkowskiego na takiej samej podstawie jak podobne informacje, sprawozdania, oświadczenia i wszelkie inne dokumenty wydane przez organ tego państwa członkowskiego.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.17 ust. 1	1. Organ współpracujący w jednym państwie członkowskim udziela organowi wnioskującemu w innym państwie członkowskim informacji, o których mowa w art. 5, pod warunkiem że organ wnioskujący wyczerpał zwykle źródła informacji, których mógł użyć w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, bez zagrożenia osiągnięcia swojego celu.	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art.17 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa nie zobowiązuje współpracującego państwa członkowskiego do przeprowadzenia postępowania lub przekazania informacji, jeżeli przeprowadzenie takiego postępowania lub gromadzenie informacji, których wniosek dotyczy, przez to państwo członkowskie do jego własnych celów byłoby sprzeczne z jego prawodawstwem.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.17 ust. 3	3. Właściwy organ współpracującego państwa członkowskiego może odmówić udzielenia informacji w przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie nie jest w stanie, z przyczyn prawnych, udzielić podobnych informacji.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.17 ust. 4	4. Można odmówić udzielenia informacji w przypadku gdy prowadziłyby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub w przypadku gdy ujawnienie informacji byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.17 ust. 5	5. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o przyczynach odrzucenia wniosku o udzielenie informacji.	T	Art.1 pkt 6	art. 305f i art. 305g otrzymują brzmienie: "Art. 305f. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. (...). § 5. (...). § 6. (...). Odmawiając udzielenia informacji podaje się przyczyny tej odmowy. Art. 305g. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...)."	

Art.18 ust. 1	1. Jeżeli państwo członkowskie zwraca się z wnioskiem o udzielenie informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą, współpracujące państwo członkowskie stosuje dostępne mu środki gromadzenia informacji celem uzyskania informacji, których dotyczy wniosek, nawet jeżeli informacje te mogą nie być potrzebne temu państwu członkowskiemu do jego własnych celów podatkowych. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla art. 17 ust. 2, 3 i 4, na które nie można się w żadnym wypadku powoływać celem umożliwienia współpracującemu państwu członkowskiemu odmowy udzielenia informacji jedynie z uwagi na brak interesu krajowego w takich informacjach.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.18 ust. 2	2. Artykułu 17 ust. 2 i 4 nie można w żadnym wypadku interpretować jako umożliwiającego współpracującemu organowi państwa członkowskiego odmowę udzielenia informacji jedynie ze względu na to, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze przedstawiciela lub powiernika lub dlatego, że dotyczą one udziałów własnościowych w jakiejś osobie.	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art.18 ust. 3	3. Niezależnie od ust. 2 państwo członkowskie może odmówić przekazania informacji, których dotyczy wnioski, w przypadku gdy informacje takie obejmują okresy rozliczeniowe sprzed dnia 1 stycznia 2011 r. i w przypadku gdy przekazanie takich informacji mogło być przedmiotem odmowy na podstawie art. 8 ust. 1 dyrektywy 77/799/EWG, o ile stosowny wniosek został złożony przed dniem 11 marca 2011 r.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.19	W przypadku gdy państwo członkowskie zapewnia krajowi trzeciemu szerszą współpracę niż ta przewidziana w niniejszej dyrektywie, takie państwo członkowskie nie może odmówić tego rodzaju szerszej współpracy żadnemu innemu państwu członkowskiemu, które chce nawiązać taką szerszą wzajemną współpracę z tym państwem członkowskim.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.20 ust. 1	1. Wnioski o udzielenie informacji i o przeprowadzenie postępowania administracyjnego zgodnie z art. 5 oraz odpowiedzi na takie wnioski, potwierdzenia odbioru, wnioski o dodatkowe informacje ogólne, oświadczenia o niemożności udzielenia informacji i o odrzuceniu wniosku zgodnie z art. 7 przesyła się, jeśli tylko to możliwe, przy użyciu standardowego formularza przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2. Do standardowych formularzy można załączać sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty, ich	T	Art.1 pkt 12	po art. 305m dodaje się art. 305ma i art. 305mb w brzmieniu: "Art. 305ma. (...). Art. 305mb. Wymiana informacji podatkowych następuje (...) przy użyciu standardowych formularzy według wzorów, określonych w rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 7.12.2012, str. 42). W przypadku braku możliwości wymiany informacji za	Wprowadzenie zasady, że wymiana informacji podatkowych następuje przy użyciu standardowych formularzy, wymaga równoczesnego uregulowania sytuacji, w której wymiana nie będzie mogła być dokonana za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zapis o stosowaniu w takim przypadku formy pisemnej zapewni terminową wymianę informacji.

	uwierzytelnione kopie lub wyciągi z nich.			pomocą środków komunikacji elektronicznej, wymianę dokonuje się w formie pisemnej."	
Art.20 ust. 2	<p>2. Standardowy formularz, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje przekazywane przez organ wnioskujący:</p> <p>a) tożsamość osoby będącej przedmiotem sprawdzania lub dochodzenia;</p> <p>b) cel wniosku o informacje z podatkowego punktu widzenia.</p> <p>Organ wnioskujący może - w zakresie, w jakim są mu one znane i zgodnie z sytuacją międzynarodową - przekazać nazwisko i adres każdej osoby, co do której istnieją podstawy, aby sądzić, że posiada ona informacje, których dotyczy wniosek, jak również wszelkie elementy mogące ułatwić organowi współpracującemu gromadzenie informacji.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art.20 ust. 3	3. Informacje w ramach wymiany spontanicznej i potwierdzenie ich odbioru zgodnie z, odpowiednio, art. 9 i 10, wnioski o doręczenie środków i decyzji administracyjnych zgodnie z art. 13 oraz informacje zwrotne zgodnie z art. 14 przesyła się przy użyciu standardowego formularza przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.	T	Art.1 pkt 1	<p>art.154a i art. 154b otrzymują brzmienie: "Art. 154a. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. (...). § 5. (...). § 6. Wniosek o doręczenie przesyła się za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy użyciu standardowego formularza według wzoru, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 7.12.2012, str. 42). W przypadku braku możliwości przekazania wniosku o doręczenie za pomocą środków komunikacji elektronicznej wniosek przesyła się w formie pisemnej. § 7. Pismo będące przedmiotem wniosku o doręczenie przekazuje się obcej władzy przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. Art. 154b. § 1. (...). § 2. Organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 3 niezwłocznie informuje obcą władzę, za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy użyciu standardowego formularza według wzoru, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów</p>	<p>Wprowadzenie zasady, że wniosek o doręczenie przesyła się drogą elektroniczną przy użyciu standardowego formularza, wymaga równoczesnego uregulowania sytuacji, w której przesłanie wniosku w ten sposób nie będzie możliwe. Zapis o stosowaniu w takim przypadku formy pisemnej usprawni przebieg procesu doręczania. W związku z brakiem możliwości przesyłania drogą elektroniczną, wraz z wnioskiem o doręczenie, skanu dokumentu będącego przedmiotem doręczenia (doręczenie fotokopii dokumentów, w szczególności decyzji i postanowień, mogłoby być kwestionowane przez sądy administracyjne) konieczne jest także uregulowanie sposobu przekazywania pism będących przedmiotem wniosku o doręczenie.</p>
------------------	--	---	----------------	---	--

			<p>dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 7.12.2012, str. 42), o działaniach podjętych na podstawie wniosku o doręczenie, w szczególności o dacie doręczenia pisma.";</p> <p>Art.1 pkt 12</p> <p>po art. 305m dodaje się art. 305ma i art.305mb w brzmieniu: "Art. 305ma. (...). Art. 305mb. Wymiana informacji podatkowych następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy użyciu standardowych formularzy według wzorów, określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 7.12.2012, str. 42). W przypadku braku możliwości wymiany informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wymianę dokonuje się w formie pisemnej."</p>	
--	--	--	---	--

Art.20 ust. 4	4. Informacje w ramach wymiany automatycznej zgodnie z art. 8 przesyła się przy użyciu standardowego formatu elektronicznego służącego ułatwieniu takiej automatycznej wymiany i opartego na istniejącym formacie elektronicznym zgodnie z art. 9 dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, i który ma być stosowany do wszystkich rodzajów automatycznej wymiany informacji.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.21 ust. 1	1. Przekazywanie informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą odbywa się w miarę możliwości drogą elektroniczną przy użyciu wspólnej sieci CCN. W przypadku gdy jest to konieczne, Komisja przyjmuje ustalenia praktyczne niezbędne do wprowadzenia w życie akapitu pierwszego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.	T	Art.1 pkt 1	art. 154a i art. 154b otrzymują brzmienie: "Art. 154a. § 1. (...). § 2. (...). § 3. (...). § 4. (...). § 5. (...). § 6. Wniosek o doręczenie przesyła się za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy użyciu standardowego formularza według wzoru, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 7.12.2012, str. 42). W przypadku braku możliwości przekazania wniosku o doręczenie za pomocą środków komunikacji elektronicznej wniosek przesyła się w formie pisemnej.	

			<p>Art.1 pkt 12</p>	<p>§ 7. Pismo będące przedmiotem wniosku o doręczenie przekazuje się obcej władzy przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe.</p> <p>Art. 154b. § 1. (...).</p> <p>§ 2. Organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 3 niezwłocznie informuje obcą władzę, za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy użyciu standardowego formularza według wzoru, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 7.12.2012, str. 42), o działaniach podjętych na podstawie wniosku o doręczenie, w szczególności o dacie doręczenia pisma.";</p> <p>po art. 305m dodaje się art. 305ma i art.305mb w brzmieniu:</p> <p>"Art. 305ma. (...).</p> <p>Art.305mb. Wymiana informacji podatkowych następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej przy użyciu standardowych formularzy według wzorów, określonych w rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 7.12.2012, str. 42). W przypadku</p>	
--	--	--	-------------------------	---	--

				braku możliwości wymiany informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wymianę dokonuje się w formie pisemnej."	
Art.21 ust. 2	<p>2. Komisja jest odpowiedzialna za dalsze rozwijanie sieci CCN konieczne dla umożliwienia wymiany takich informacji między państwami członkowskimi.</p> <p>Państwa członkowskie są odpowiedzialne za dalsze rozwijanie swoich własnych systemów konieczne dla umożliwienia wymiany takich informacji przy użyciu sieci CCN.</p> <p>Państwa członkowskie zrzekają się wszystkich roszczeń o zwrot wydatków poniesionych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy z wyjątkiem, w stosownych przypadkach, roszczeń dotyczących wynagrodzeń ekspertów.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.21 ust. 3	<p>3. Osoby należące do akredytowanych przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji mogą mieć dostęp do takich informacji jedynie w zakresie niezbędnym do obsługi, konserwacji i rozwijania sieci CCN.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.21 ust. 4	<p>4. Wnioski o współpracę, w tym wnioski o doręczenie, oraz załączone dokumenty mogą być sporządzone w jakimkolwiek języku uzgodnionym przez organ współpracujący i organ wnioskujący.</p> <p>Tłumaczenie na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego organu współpracującego dołącza się do tych wniosków jedynie w szczególnych sytuacjach, gdy organ współpracujący uzasadni wystąpienie z wnioskiem o takie tłumaczenie.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art.22 ust. 1	1. Państwa członkowskie podejmują wszystkie niezbędne działania w celu: a) zapewnienia skutecznej koordynacji wewnętrznej w ramach organizacji, o której mowa w art. 4; b) ustanowienia bezpośredniej współpracy z organami pozostałych państw członkowskich, o których mowa w art. 4; c) zapewnienia sprawnego funkcjonowania uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej przewidzianych w niniejszej dyrektywie.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.22 ust. 2	2. Komisja przekazuje każdemu z państw członkowskich wszelkie informacje ogólne dotyczące wprowadzania w życie i stosowania niniejszej dyrektywy, które otrzymuje i które jest w stanie udostępnić.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.23 ust. 1	1. Państwa członkowskie i Komisja badają i oceniają funkcjonowanie współpracy administracyjnej przewidzianej w niniejszej dyrektywie.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.23 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie istotne informacje, które są niezbędne dla oceny skuteczności współpracy administracyjnej prowadzonej zgodnie z niniejszą dyrektywą w zwalczaniu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.23 ust. 3	3. Państwa członkowskie przekazują Komisji roczną ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. 8, a także jej praktyczne wyniki. Forma i warunki przekazywania tej rocznej oceny są ustanawiane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art.23 ust. 4	4. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, ustanawia wykaz danych statystycznych, które państwa członkowskie przekazują do celów oceny niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.23 ust. 5	5. Zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do organów unijnych Komisja zachowuje poufność informacji przekazywanych jej na podstawie ust. 2, 3 i 4.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.23 ust. 6	6. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie ust. 2, 3 i 4, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji mogą być przekazywane pozostałym państwom członkowskim. Takie przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać sporządzone przez Komisję sprawozdania i dokumenty, o których mowa w niniejszym ustępie, jedynie do celów analitycznych, ale nie mogą ich publikować ani udostępniać żadnej innej osobie ani podmiotowi bez wyraźnej zgody Komisji.	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art.24 ust. 1	1. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego otrzymuje od państwa trzeciego informacje, które wydają się być istotne do celów stosowania i egzekwowania przepisów krajowych tego państwa członkowskiego dotyczących podatków, o których mowa w art. 2, organ ten może - w zakresie, w jakim jest to dozwolone na mocy umowy z tym państwem trzecim - przekazać te informacje właściwym organom państw członkowskich, którym mogą one być przydatne oraz wszelkim organom wnioskującym.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.24 ust. 2	2. Zgodnie z krajowymi przepisami krajowymi dotyczącymi przekazywania danych osobowych do państw trzecich właściwe organy mogą przekazać państwu trzeciemu informacje uzyskane zgodnie z niniejszą dyrektywą, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki: a) właściwy organ państwa członkowskiego, z którego pochodzą informacje, wyraził zgodę na to przekazanie; b) dane państwo trzecie zobowiązało się do współpracy niezbędnej do zgromadzenia dowodów nieprawidłowego lub sprzecznego z prawem charakteru transakcji, co do których istnieje podejrzenie, że stanowią naruszenie lub nadużycie przepisów podatkowych.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.25	Wszelka wymiana informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą podlega przepisom wykonawczym do dyrektywy 95/46/WE. Jednak do celów właściwego stosowania	N		Nie wymaga wdrożenia	

	niniejszej dyrektywy państwa członkowskie ograniczają zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 10, art. 11 ust. 1 oraz w art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE w zakresie wymaganym w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy.				
Art.26 ust. 1	1. Komisję wspomaga komitet o nazwie "Komitet ds. Współpracy Administracyjnej w dziedzinie Opodatkowania".	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.26 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE. Okres wskazany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.27	Co pięć lat po dniu 1 stycznia 2013 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.28	Dyrektywa 77/799/EWG zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r. Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.29 ust. 1	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r. Państwa członkowskie wprowadzają jednak w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 8 niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2015 r.	N		Nie wymaga wdrożenia	

	Państwa członkowskie informują o tym niezwłocznie Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.				
Art.29 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.30	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.31	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Nie wymaga wdrożenia	
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia.

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

Warszawa, ²³ kwietnia 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 499 - 12/akr/5
DPUE.920.402.2013/4

dot.: RM-10-70-12 z 16.04.2013 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Niezależnie od powyższej opinii pozwalam sobie zwrócić uwagę na konieczność pilnego procedowania projektu. Przedłożony projekt ma bowiem na celu wdrożenie przepisów dyrektywy 2011/16/UE, których termin transpozycji upłynął w dniu 31 grudnia 2012 r. Brak terminowego wdrożenia dyrektywy 2011/16/UE doprowadził do wszczęcia przez Komisję Europejską w dniu 31 stycznia 2013 r. postępowania przeciwko Polsce w trybie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (nr naruszenia: 2013/0063) - obecnie postępowanie znajduje się na etapie zarzutów formalnych.

Z up. ~~Przewodniczącego~~ ^{Z poważaniem} Ministerstwa Spraw Zagranicznych

SEKRETARZ STANU

P. Serafin
Piotr Serafin

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wyznaczenia organu podatkowego do przekazywania obcym władzom informacji, wniosków o udzielenie informacji oraz wniosków o doręczenie

Na podstawie art. 154a § 3 oraz art. 305c § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyznacza się Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu do przekazywania obcym władzom:

- 1) wniosków o doręczenie, o których mowa w art. 154a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- 2) informacji i wniosków o udzielenie informacji, o których mowa w art. 305c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wyznaczenia organu podatkowego do przekazywania obcym władzom informacji, wniosków o udzielenie informacji oraz wniosków o doręczenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w przepisach art. 154a § 3 i art. 305c § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2013 r. poz. ...).

Stosownie do postanowień art. 154a § 1 i 2 ustawy – Ordynacja podatkowa organ podatkowy może wystąpić do władzy Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, zwanej dalej „obcą władzą”, z wnioskiem o doręczenie pisma (...). Wnioski o doręczenie przekazywane są obcej władzy za pośrednictwem organu wyznaczonego zgodnie z § 3. W myśl tego przepisu minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza podległy mu organ podatkowy do przekazywania obcym władzom wniosków o doręczenie, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego doręczania pism.

Na podstawie art. 305c § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa organ podatkowy występuje z wnioskiem do obcej władzy o udzielenie informacji oraz udziela jej informacji za pośrednictwem organu wyznaczonego zgodnie z § 2. Przepis ten stanowi, że minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza podległy mu organ podatkowy do przekazywania obcym władzom wniosków i informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnej i skutecznej wymiany informacji.

Projektowane rozporządzenie stanowi nową regulację.

Do przekazywania obcym władzom informacji, wniosków o udzielenie informacji oraz wniosków o doręczenie wyznacza się, jako organ podatkowy podległy ministrowi do spraw finansów publicznych, Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu.

Projektowane przepisy mają zapewnić sprawną i skuteczną wymianę informacji z państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Koncentracja zadań w zakresie przekazywania władzom państw członkowskich wniosków i informacji w jednym organie podatkowym, podległym ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, przyczyni się do usprawnienia współpracy z tymi państwami i zwiększenia jej efektywności.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących norm i aktów prawnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 11a ust. 1 Uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia dotyczą organów podatkowych.

2. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych i Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego; nie spowoduje również zwiększenia wydatków jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Ze względu na przedmiot regulacji proponowane rozwiązanie nie wpłynie bezpośrednio na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.